

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي أَلَا يَحِبُّوا اللَّهَ

جامعة العلوم الإسلامية الأفغانية

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

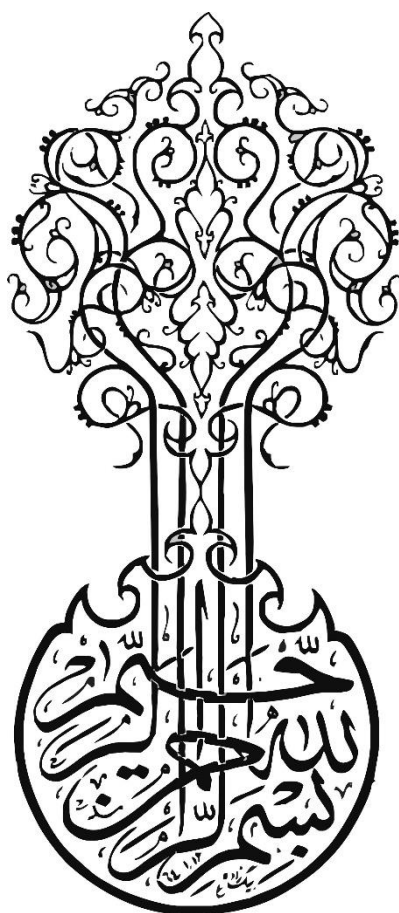
الأخذ بسنة الحبيب

ترتيب كوونكى: مولوي عبدالرقيب "عرفان"

لارښود استاد: مولوي محمد حسن جان "مدني"

د فراغت كال: ١٤٤٦ هـ ق

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي أَلَا يَذْكُرُ

جَامِعَةُ الْعُلُومِ الْإِسْلَامِيَّةِ الْعَتَمِيَّةِ

ﷺ

الأخذ بسنة الحبيب

ترتيب كوونكى: مولوي عبدالرقيب "عرفان"

لارڻيو استاد: مولوي محمد حسن جان "مدني"

د فراغت كال: ۱۴۴۶ هـ ق

دلار بنود استاد تائید

الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم مالك يوم الدين والصلوة على رسوله الكريم
 بنيه الأئمة الأئمة وعلى صحابته وآله الفاضلين - وبعد
 د نسنو نو اتباع د دنیا او آخرت یقیني کامیابی ده او د نبی کریم صلی الله علیه و سلم
 د هدایاتو او طریقو څخه مخالفت او بېرې کېدل د دنیا او آخرت نا کافي ده
 د موضوع اړوند د جامع عثمانیه فاضل مولوي عبدالرقيب صاحب
 مستند او کتور معلومات راټول کړيدي البته دغه موضوع په ځان کې
 د پراخوڼه او تفصیلات لرونکې نور هم لري خو د موضوع لنډيز او نورو
 مراجعونه دلاري پيدا کولو په موخه ښه مختصره ټولګه ده او
 چونکې د جامعي لخوا پر هر غاړه التحصيل د لازمي اړینود
 ده چې د منتخبې موضوع په اړه به معلومات راجمع کوي نو
 د مولوي عبدالرقيب صاحب موضوع تر نظره وایستل سوو او
 ټاکنډ سوو الله جل جلاله دي و مرتب ته د علي سيالي په ډګر کې
 لازياته برابور نصیب کړي او الله تعالی دي دغه خدمت
 او نورو خدمات د الله د رضا لپاره وکړي آمین

محمد حسن جان مدني
 خادم جامعه العلوم الاسلاميه عمانیه
 ص ۱۲ / شعبه / ۱۳۴۷

منتليک:

ډير خوښ يم چي دالله ﷻ په توفيق سره او د خپلو استاذانو په کومک او د خپلو والدينو په همکاري او دعاء سره موږ دداسي يو ديني او کتورو معلوماتو د راټولولو عزم او اراده کړېده رب ﷻ دي موږ ددوی د سيوري څخه نه محروم کوي ، الله ﷻ دي د دوی په عمر او علم کي برکت واچوي ، خاصة بيا د خپلو والدينو څخه ډير منندوی يم چي هميشه زما تر څنگ دي او زما ئي هر رنگه همکاري او کومک کړېدی او ددوی په برکت موږ تر دا ځايه رارسېدلي يو .

فهرست

صفحه

موضوع

۱.....سریزه

اول فصل

۵.....اول مبحث د اتباع السنة پیژندنه، أقسام، اهمیت، د سنت پیروي نه کولو پایلي

۵.....اول مطلب :

۵.....د اتباع پیژندنه :

۵.....الف: د اتباع لغوي معنی:

۵.....په قرآن کي د اتباع معنی:

۶.....باء: د اتباع اصطلاحي معنی :

۷.....دوهم مطلب:

۷.....د سنت پیژندنه :

۷.....الف: د سنت لغوي معنی :

۷.....باء: د سنت اصطلاحي معنی :

۷.....دریم مطلب:

۷.....د سنت أقسام :

۹.....څلورم مطلب :

۹.....د سنة اهمیت :

۱۲.....پنځم مطلب :

دسته د اتباع (پیروي) نه کولو تاوانونه او پایلي: ۱۲

دوهم فصل

اول مبحث د بدعت پیژندنه، د بدعت کوونکو پایلي ۱۳

اول مطلب: ۱۳

د بدعت پیژندنه: ۱۳

الف: د بدعت لغوي معنی: ۱۳

باء: د بدعت اصطلاحي معنی: ۱۴

د امام احمد رحمته الله قول: ۱۷

د ابن تیمیه رحمته الله په نیزد د بدعت تعریف: ۱۷

کوم کسان چي د بدعت د تقسیم قائله دي دهغوی دلائل: ۲۰

کوم علماء چي بدعت مطلق مذموم بولي دهغوی دلائل: ۲۲

د امام مالک رحمته الله قول: ۲۲

حافظ ابن حجر رحمته الله وایي: ۲۵

دوهم مطلب: ۲۶

د بدعت کوونکو پایلي: ۲۶

۱ - د مبتدع عمل الله جبار نه قبلوي: ۲۶

۲ - بدعت کوونکی د الله جبار د حفاظت او هدایت څخه بې برخي کېږي: ۲۶

۳ - د الله تعالی څخه لیروالی: ۲۸

۴ - بدعتي کس به په دنیا کي ذلیل وي او په آخرت کي به د الله تعالی د غضب سره مخ کېږي: ۲۸

۵ - د رسول الله صلی الله علیه و آله له خوا د بدعت کوونکو څخه بېزاري: ۲۹

٦ - څوڪ چي بدعت جوړكړي، نو د هغه بدعت گناه او هغه ټوله خلك چي دا بدعت كوي تر قيامته پوري گناه به يي

دده په غاړه وي: ٢٩

٧ - بدعت كوونكي ته د توبې توفيق نه وركول كېږي: ٣٠

خاتمه ٣١

لنډيز

الحمد لاهله و الصلاة على اهلها .

محترمو ورونو او خویندو!

الله تعالی پر انسانانو ډېر لوی احسانونه کړي دي، له دغو احسانونو څخه یو دا دی چې موږ ئي انسانان پیدا کړي یو، عقل او پوهه ئي راکړې ده، او د لارښوونې لپاره ئي پېغمبران را لېږلي دي. د دې امت لپاره الله تعالی حضرت محمد ﷺ د وروستي رسول په توګه را استولی دی، تر څو موږ ته د الله دین په بشپړ ډول وښيي.

رسول الله ﷺ موږ ته دین نیمګړی نه دی پرې ایښی، بلکې د ژوند هره برخه ئي راته بیان کړې ده: عبادت، اخلاق، معاملات، سفر، خوراک، څښاک، پاکي، ناروغي، روغتیا، حتی د تشاب آداب ئي هم ښوولي دي. دا پخپله دا ښيي چې اسلام یو بشپړ او کامل دین دی، او تر قیامته پوري به همدا دین پاتې وي.

د اسلام تر ټولو مهم اصل دا دی چې موږ باید د رسول الله ﷺ پیروي وکړو، څوک چې د الله ﷻ محبت غواړي، هغه باید د رسول ﷺ سنت تعقیب کړي، ځکه الله تعالی فرمائي: که تاسو د الله سره مینه لرئ، نو زما د (رسول) پیروي وکړئ، الله به له تاسو سره مینه وکړي او ستاسو ګناهونه به وبخښي.

سنت د قرآن تشریح ده. قرآن موږ ته د لمانځه حکم کوي، خو سنت موږ ته ښيي چې لمانځه څنګه، کله او څو رکعتۀ اداء کړو. همدا شان، که موږ په کومه مسئله کې اختلاف ولرو، حل لاره ئي دا ده چې هغه قرآن او سنت ته وړاندې کړو.

بدعت دادی چې په دین کې داسې نوي خبرې، طریقې یا عبادتونه را منځته شي چې نه قرآن پرې دلیل لري او نه سنت. رسول الله ﷺ فرمایلي دي چې هر بدعت ګمراهي ده، او ګمراهي د انسان د هلاکت سبب ګرځي. له همدې امله، مسلمان ته پکار ده چې له بدعتونو او ځانه جوړسوي دیني کارونو څخه ځان وساتي.

که څوک د رسول الله ﷺ یو پاته سوی سنت را ژوندی کړي، الله تعالی به ورته لوی اجر ورکړي، او که څوک بدعت را منځته کړي، نو د هغه ګناه به هم پر ده وي او د هغه کسانو ګناه به هم پر ده وي چې په هغه بدعت عمل کوي.

نو د نجات، کامیابۍ او د الله د رضا یوازینی لار دا ده چې:

د قرآن او سنت پیروي وکړو، د رسول الله ﷺ لار خپله کړو، له بدعتونو او غلطو عقایدو ځان وساتو

همدا یوه سیده لار ده، نوري ټولي لاري انسان د ګمراهۍ خواته بیايي.

الله تعالی دي موږ ټولو ته توفیق راکړي چې د رسول الله ﷺ په سنتو عمل وکړو، او تر آخره په سمه لاره ثابت قدم پاته سو. آمین .

ستونزه:

د نبي ﷺ دستو اتباع کول او د بدعاتو څخه ځان ساتل یو ډیره اهمه او ضروري موضوع ده چوڼکه د نبي کریم ﷺ سنت په نن عصر کې د خلکو له نظره پاته سویږي او د بدعاتو او سنتو تر مینځ فرق کول او جدا کول ورته مسئله ده نو داسې یو لنډه او مختصره مقاله چې دست او بدعت لنډ او واضح تعریفونه او فرقونه پکښې وي د خلکو لاسرسی نه ورته کېدی نو ځکه موږ اهمه وبلل چې داسې یو لنډه او مختصره رساله ولیکو چې خلک ورڅخه په اسانه گټه واخلي، خو کېدایسې چې زموږ څخه په دا رساله کې کوتاهې سويوي نو موږ ستاسو څخه د هغه په هکله بڅښنه غواړو.

اهمیت:

دستو پیروي کول په اسلام کې تر ټولو مهم رکن دی او پر هر فرد دا لازمه ده چې سنت وپېږني او عملي ئې کړي ځکه سنت عبارت دی د نبي کریم ﷺ د سیرت او صورت څخه، د نبي ﷺ د اخلاقو او ژوند څخه، د نبي کریم ﷺ د اقوالو او افعالو څخه، نو سنت د مسلمان د ایمان لپاره یو وجوبي عمل دی، او تر څنګ ئې د بدعت څخه ځان ساتل هم ډیر ضروري دي ځکه که بدعت رواج سي نو سنت له مینځه څخه ځي؛ نو ځکه بدعت پېږندل او ځان ورڅخه ساتل هم ډیر زیات اهم دي.

د څېړني اصلي موخي:

د اسلام له نظره د سنت او بدعت څیرل.

د څېړني فرعي موخي:

- د سنت او بدعت پیژندل.
- د قرآن کریم څخه د سنت او بدعت اړوند دلائل بیانول.
- د نبوي احادیثو څخه د سنت او بدعت اړوند دلائل بیانول.
- د سنت او بدعت اړوند د فقهاؤ اقوال او استدلالات روښانه کول.
- د سنت نه عملي کول او د بدعت څخه ځان نه ساتلو په صورت کې د نبوي او اخروي زیانونه په گوته کول.

اصلي پوښتني:

د اسلام له نظره د سنت عملي کول او د بدعت پرېښودل څومره معتبر دی؟

فرعي پوښتني:

سنت او بدعت څه معنی؟

د سنت او بدعت اړوند په قرآن کریم کې کوم دلائل موجود دي؟

د سنت او بدعت اړوند په نبوي احاديثو کي کوم دلائل موجود دي ؟

سنت او بدعت اړوند د فقهاؤ اقوال څه ډول دي؟

د سنت نه عملي کول او د بدعت څخه د ځان نه ساتلو په صورت کي دنيوي او اخروي زيانونه کوم دي ؟

پخواني آثار:

د سنت د اتباع کولو او دبدعت څخه د ځان ساتلو اړوند کتابونه شتون لري خو هغه داسي په لنډ ډول نه دي ، په هغو کتابو کي دا مباحث ضمني ذکر سوي دي يوازي دسنت او بدعت اړوند داسي لنډه رساله نه د سترگو کېدل ځکه هغه رسالې ډيري اوږدې دي او خپل هدف په لنډ او اسانه طريقه سره نه حاصلېدی، دا رساله ډيره لنډه ده او يوازي د سنت او بدعت اړوند بحث شتون پکښي لري چي په اسانه او لنډ ډول سره سنت او بدعت پکښي پېژندل کېږي .

سریزه

أما بعد:

صدق الله العظيم، وصدق رسوله النبي الكريم، ونحن على ذلك من الشاهدين والشاكرين، والحمد لله رب العلمين.

٣ " رواه الحاكم (٩٣/١)

محترمو دوستانو! د الله ﷻ احسانات ډير زيات دي، که يو شمېرونکی وغواړي چي ويي شمېري نه يي سي شمېرلای، ددې احساناتو دجملې څخه يو احسان دادی چي په خپل مخلوق کي يي موږ اوتاسو انسانان پيدا کړي يو، او دانسانيت دلوري رتبې او امتياز لپاره يي عقل او پوهه را کړي ده، اوددې ترڅنگ يي بيا دخپل ځان دمعرفة او لارښووني لپاره رسولان او استازي را استولي دي تر څو موږ انسانانوته زموږ رب او پيداکوونکی راويښني .

اوداهم درب العزت ﷻ عظيم فضل دی چي دا استازي او رسولان يي دانسانانو لپاره هم انسانان را استولي دي لکه څنگه چي الله ﷻ فرمائي: (لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ) [ال عمران ١٦٤] ژباړه: "يقينا الله ﷻ لپېر مؤمنانوباندي احسان کړيدی چي په دوی کي يي ددوی دنوعی (انسان) څخه رسول را استولی دی". درسول وظيفه داده چي دالله ﷻ پيغام خلکو ته ورسوي، لکه څنگه چي الله ﷻ فرمائي: (فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ) [النحل ٣٥] ژباړه: "نو ايا په پيغمبرانو باندي (يوشی سته؟ هيڅ شی ورباندي نسته) مگر (دالله ﷻ داحکامو) ښکاره رسول (ورباندي لازم دي)". او بل ځای الله ﷻ فرمائي: (وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ) [النور ٥٤] ژباړه: "او پر پيغمبر ﷺ باندي خو(بله فريضه) نسته مگر (داحکامو) ښکاره رسول (ورباندي سته چي په ډيره ښه طريقه باندي اداء کړي دي)".

ددې امة لپاره الله ﷻ حضرت محمد ﷺ را استولی دی تر څو دالله ﷻ طرفه ورکول سوی دين خلکو ته ورسوي. او دامه لپاره لازمه داده چي رسول الله ﷺ کومه لاره او طريقه بيان کړيده دهغه طريقې په کامله توگه اتباع وکړي، لکه څنگه چي الله ﷻ فرمائي: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ) [الأنعام ١٥٢] ژباړه: "او (بل داچي) يقينا دغه (اسلام چي څه احکام يي بيان سوه) زما برابره لاره ده نو پيروي يي وکړئ او (ددې څخه په غير) د(نورو) لارو پروي مه کوئ چي دغه لاري به تاسو دخپل رب ﷻ دلاري څخه تيت پرک کړي".

دا شريعت مطهره چي رسول الله ﷺ راوړيدی درې صفات پکښې دي:

١. بقاء
٢. عموميه
٣. کمال

بقاء دامعنی چي دا دين به تر قيامته باقي وي بل رسول يا نبي نه راځي چي بل دين راوړي ځکه الله ﷻ فرمائي: (مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ) [الأحزاب ٤٠] ژباړه: "(اې مؤمنانو!) محمد ﷺ ستاسو دبالغه نارينه وو څخه ديوه کس هم (حقيقي اوشرعي) پلار نه دی اومگر دالله ﷻ رسول او دټولو پيغمبرانو وروستنی پيغمبر دی".

او په حديث شريف كي راځي: عن معاوية رضي الله عنه قال: (سمعتُ النَّبِيَّ صَلَّى الله عليه وسلم يقول: من يُرد الله به خيراً يفقهه في الدين، وإنما أنا قاسمٌ والله يُعطي، ولن تزال هذه الأُمَّة قائمةً على أمر الله، لا يضرُّهم من خالفهم حتى يأتي أمر الله.)^(١)

ژباړه: "دمعاوية رضي الله عنه څخه روايت دی: ويل ما دنبي ﷺ څخه واورېدل چي ويل يي: هغه څوک چي الله تعالى دهغه دخير اراده وکړي هغه ته ددين فهم ورکړي، او زه يوازي وېښونکی يم او اصلي ورکړه الله تعالى کوي، او دا امت به تل دالله تعالى په امر قائم وي، دوی ته به هغه کسان ضرر ونه رسوي چي ددوی مخالفت کوي، ترڅو چي دالله تعالى امر راځي".

اوعمومية دا معنى چي دا دين عام دی ثقلينوته يعني هم انسانانو لپاره دی او هم دپيرانانو لپاره، لکه څنگه چي الله جَلَّ جلالُه فرمائي: (قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعاً) ^[الاعراف: ١٥٨] ژباړه: "(اې پيغمبره!) ووايه (اعلان وکړه چي: اې خلگو! يقيناً زه تاسو ټولو ته دالله جَلَّ جلالُه له طرفه را استول سوی يم".

او حديث شريف كي راځي، رسول الله ﷺ فرمائي: (والذي نفسي بيده! لا يسمع بي أحد من هذه الأُمَّة يهودي ولا نصراني، ثم يموت ولم يؤمن بالذي أُرسِلَ به إلا كان من أصحاب النار) ژباړه: "قسم په هغه ذات چي زما نفس دهغه په لاس كي دی، ددې امت څخه به هيڅ يهودي او عيسوي داسي نه وي چي زما رسالت واورې بيا مړ سي او په هغه څه ايمان ونه لري چي زه په هغه سره را استول سوی يم مگر هغه به داور دځاوندانو څخه وي".

انسانان اوپيرانان دواړه درسول الله ﷺ امتيان دي، او دپته امت ددعوت وېـل کيږي چي ټوله به دادين حنيف ته داخلېږي، لکه څنگه چي الله جَلَّ جلالُه فرمائي: (وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) ^[يونس: ٢٥] ژباړه: "اوالله جَلَّ جلالُه هر څوک دسلامتيا وکورته رابولي او دمستقيمي لاري ښوونه هغه چاته کوي چي الله جَلَّ جلالُه اراده ورته وکړي".

په دې ايت کريمه كي دأمت و دوو قسمونو ته اشاره ده:

أ (ددعوت امت)

ب (داجابت امت)

ددعوت امت دادی چي الله جَلَّ جلالُه فرمائي: (وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ) ژباړه: "اوالله جَلَّ جلالُه رابلل کوي د سلامتيا وکورته"، په دې اية کريمه كي د(يدعو)متعلق نه دی ذکر سوی ددې لپاره چي دا متعلق يي عام سي يعني کل احد وهر چاته الله جَلَّ جلالُه دعوت ورکوي، نو دا دعوت عام سو، په دې دعوت كي ټوله انسانان او پيرانان شامل دي چي ودپته ددعوت امت ويل کيږي. او بل داجابة امت دی دا هغه کسان دي چي الله جَلَّ جلالُه يي په خپل فضل سره پر مستقيمه لار برابر کړي او هدايت

١ رواه البخاري كتاب العلم/باب من يرد الله به خرا يفقهه في الدين(٧١)

٢ رواه مسلم /كتاب الإيمان/ باب وجوب إيمان أهل الكتاب برسالة الإسلام(١٥٣)

ورته وکړي چي دآيت ددې جزء څخه معلومېږي (وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) او دا امت خاص دي دالله ﷻ تر مشية پوري چي دالله ﷻ اراده نه وي هيڅوک دهدايت پر لار نه سي برابر کيدلاى.

او بل دا دين کامل دى هر څه الله ﷻ او دهغه رسول ﷺ بيان کړيدي، هيڅ داسي څه نسته چي يو کس ووايي چي په دين اسلام کي ددغه شي وضاحت او بيان نه دى سوي، هر څه اصولا او اجالا په قرآن او حديث کي بيان سوي دي، او سلفو صالحينو بيا موږ ته د هغه شي وضاحت کړيدى. لکه څنگه چي الله ﷻ فرمائي: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا) [المائدة 3] ژباړه: "نن مي ستاسو لپاره ستا سو دين پوره کى، اوپر تاسو باندي مي خپل نعمت بشپړه کى، اوستاسو لپاره مي اسلام ددين په توگه غوره کى".

او بل نبي ﷺ فرمائي: (ترکتکم على مثل البيضاء، ليلها كنهارها، لا يزيغ عنها إلا هالك) ژباړه: "ما تاسو داسي په يو روښانه لار پريښولاست چي شپه يي دورځي په څير ده، ددې لاري څخه يوازې هلاکيدونکى کس اوږي".

بل حديث کي راځي: (عن سلمان رضي الله عنه قال: قيل له: قد علمكم نبيكم صلى الله عليه وسلم كل شيء حتى الخراءة، قال: فقال: أجل! لقد نهاننا أن نستقبل القبلة لغائط أو بول، أو أن نستنجي باليمين، أو أن نستنجي بأقل من ثلاثة أحجار، أو أن نستنجي برجيع أو بعظم) ژباړه: "د سلمان رضي الله عنه څخه روايت دى وای ده ته وويل سول چي يقينا تا سو ته ستا سو نبي ﷺ دهر شي تعليم درکړيدى حتى دغائط او بولو تعليم يي هم درکړيدى، راوي وايي چي ده ورته وويل چي هو! يقينا موږ نبي عليه السلام منع کړي يو چي په غائط او بولو کي مخامخ قبلې ته کښېنو، او منع کړي يي يو چي استنجاء په راسته لاس ووهو، او ددې څخه يي منع کړي يو چي تر درو ډبرو په کم استنجاء ووهو، او ددې څخه يي منع کړي يو چي په هډوکي يا خوشايي باندي استنجاء ووهو".

مطلب دادى چي موږ ته نبي ﷺ هرڅه بيان کړيدي، داموږ دځان لپاره عيب نه بولو چي نبي ﷺ موږ ته داستنجاء مسائل هم بيان کړيدي؛ ځکه دين اسلام مکمل ادب دى (الدين كله أدب) دين ټوله ادب دى، نو که ددين مسئله وي چي د خلگو ورته ضرورت وي نو دا ضروري ده چي دهغې مسئلې بيان به عالم الدين کوي، هغه که د هر شي اړوند مسئله وي عالم به يي بيانوي.

داغه رکم بل حديث کي راځي: (عن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنها: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إنه لم يكن نبي قبلي إلا كان حقاً عليه أن يدل أمته على خير ما يعلمه لهم، وينذرهم شر ما يعلمه لهم") ژباړه: "دعبد الله بن عمر بن العاص رضي الله عنه څخه روايت دى: چي يقينا رسول الله ﷺ وفرمائل: شان دادى چي زما مخکي نبي نه دى تېر سوي مگر پر ده باندي لازمه وه چي خپل امت ته به دهغه خبر ښوونه کوي کوم چي دى علم ورباندي لري، او دهغه شره څخه به يي بېروي کوم چي دى علم ورباندي لري".

١ رواه ابن أبي عاصم في السنة (٤٨)

٢ رواه مسلم/كتاب الطهارة/باب الإستطابة (٢٦٢)

٣ رواه مسلم/كتاب الإمامة/باب الأمر بالوفاء ببيعة الخلفاء، الأول فالأول (١٨٤٤)

نو نبي ﷺ موږ ته هر څه بيان كړي دي، ددادين اسلام هره جزئيه يې راته واضح كړېده، نو دادين دهره اړخه كامل او مكمل دى هېڅ داسې څه نسته چې نبي ﷺ موږ ته دهغه بيان نه وي كړى، موږ ته يې آداب دتخلى بيان كړيدى، داغه ركم دخوب آداب، دولاړي آداب، دناستي آداب، داغه ركم خوراك كول، څښاك كول، پر سپرلى سپرېدل، دسپرلى څخه راكښته كيدل، داغه ركم سفر كول، دسفر څخه راټلل، داغه ركم دمرض احكام، دصحة احكام، دمرگ او دږوند ټوله احكام يې راته بيان كړيدي، دعرش بيان يې راته كړيدى، دملائكه بيان يې كړيدى، دپيرانانو بيان يې كړيدى، دجنة او ددوبخ بيان يې كړيدى، امت ته يې خپل حقيقي معبود ور وپېژندى، خير او شر يې را وښودى، دلائل يې دتوحيد راته بيان كړل، دنبوة دلائل يې راته بيان كړل، دبيا راږوندي كيدو دلائل يې راته بيان كړل، داسې څه نسته چې مبارك ﷺ موږ ته دهغه بيان نه وي كړى، نو پر موږ لازمه ده چې دمبارك ﷺ دستنو به په كامله توگه اتباع كوو، دبدعاتو خرافاتو او دباطلي عقيدې څخه به په كلكه ځان ساتو.

اول فصل

اول مبحث د اتباع السنة پيژندنه، أقسام، اهمیت، د سنت پیروي نه کولو پایلي

اول مطلب :

د اتباع پیژندنه :

الف: د اتباع لغوي معنی:

اتباع په لغت كې دعربي ژبې دتَبِعَ يَتَّبِعُ مادې څخه اخېستل سويدي؛ معنی يې داده چې ديوچا په آثارو پسې كيدل، يا ديو چا لار تعقيبول، ديو چا پيروي كول. يا ديو چا په لارښوونو عمل كول. لسان العرب

په قرآن كې داتباع معنی:

الله ﷻ فرمائي: (اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ) [اعراف ٣] ژباړه: "(نو خلگو ته ووايه چې) دهغه شي پيروي وكړئ چې تاسو ته دخپل درب ﷻ لاله طرفه نازل سويدي (په دې كې ستاسو درب ﷻ پيروي پرته ده) او دخپل رب ﷻ څخه په غير دنورو دوستانو پيروي مه كوئ، ډير لږ تاسو پند اخلي (پيروي مو كمه ده)".

بل آيه كې راځي الله ﷻ فرمائي: (فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) [اعراف ١٥٧] ژباړه: "نوهغه كسان چې دالله پر (ذكرسوي رسول ﷺ) باندي ايمان راوړي او تعظيم يې وكړي (دتوهين څخه يې ځانونه وساتي) او (بالآخره ددين په رسونه كښي يې) كومك وكړي او هم دهغه نور (رڼا) پيروي وكړي چې دده سره نازل سويدي (چې دقرآن كريم څخه عبارت دى)، دغه كسان همدوى فلاح موندونكي دي (دهمدوى نجات په برخه دى او تاسو ته په كار دي - اې دموسى ﷺ امته!) - چې ځانونه په همدغه ډله كې شامل كړئ".

داعه رڪم بل آية كي راخي الله ﷻ فرمائي: (وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ) [النعام ۱۵۰] ژباړه: "او ته دهغو کسانو دخواهشاتو پیروي مه کوه چي زموږ آياتو ته ددروغو نسبت کوي، او دهغه کسانو (دخواهشاتو پیروي هم مه کوه) چي په آخرت باندي په داسي حال کي عقیده نه لري چي دخپل رب ﷻ لاسره (په عبادت کي بتان) برابر وي. ستا امت دې نه هغوی شاهدي مني او نه دي دکافرانو دخواهشاتو پیروي کوي)".

بل ځای کي الله ﷻ فرمائي: (ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ) [التحلۃ ۱۲۳] ژباړه: "بيا موږ تاته وحی وکړي (ای پیغمبره!) چي دابراهيم عليه السلام ددين پیروي په داسي حال کي وکړه چي دتولو باطل ادیانو څخه حق دين ته مائل دی، او ابراهيم عليه السلام دمشرکانو څخه هم نه دی".

په مذکوره آياتونو کي اتباع په خپله لغوي معنی کي استعمال سوېده.

باء: د اتباع اصطلاحي معنی :

الاتباع هو الاقتداء بالنبي ﷺ في أقواله وأفعاله على الوجه الذي جاء به من وجوب أو ندب مع توفر القصد والنية في متابعته والتأسي به.^۱

ژباړه: اتباع دې ته وائي چي د نبي ﷺ په اقوالو او افعالو پسې اقتداء کول په هغه طريقه چي د نبي کریم ﷺ څخه ثابت وي هغه که په طريق د وجوب وي يا مستحب وي قصد او نيت به ئي هم د نبي کریم ﷺ د متابعه او اقتداء کړی وي .

نو معلومه سول چي اتباع د نبي ﷺ داده چي کوم اقوال نبي ﷺ کړيدي پر هغه عمل کول او کوم افعال چي د نبي ﷺ څخه ثابت دي پر هغه افعالو عمل کول، او هغه تقریرات چي د نبي ﷺ څخه ثابت دي پر هغه تقریراتو عمل کولو ته اتباع وايي، نو ددې څخه دا معلومه سول چي کوم افعال د نبي ﷺ څخه ثابت نه دي دهغه عمل پرېښودل هم سنت دی، يعني هغه عمل چي نبي ﷺ نه وي کړی دهغه پاته کول دا هم عين د نبي ﷺ اتباع ده.

۱: محبة الرسول بين الاتباع والابتداء ۱/ ۱۰۶ .

دوهم مطلب:

د سنت پیژندنه :

الف: د سنت لغوي معنی :

سنة په لغت کي طريقي (لاري) يا عادت ته ويل کيږي، لکه الله ﷻ چي فرمائي:

(سُنَّةُ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا) [الأحزاب ٦٢] ژباړه: "(دا طريقه) الله ﷻ په هغه کسانو کي (جاري کړېده) کوم چي (ددغو وړانکارانو څخه) مخته تير سويدي طريقه جاري کول. او ته به هيڅکله دالله ﷻ (مقرري) طريقې ته بدلون پيدا نه کړي (دا به تر قيامته پوري جاري وي)".

بل ځای کي راځي الله ﷻ فرمائي: (سُنَّةٌ مِّنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدَ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا) [الإسراء ٧٧]

ژباړه: "دا طريقه دهغه چا وه چي موږ استول کړيوه مخکي ستا زموږ رسولانو څخه، او ته به هيڅکله زموږ طريقې ته بدلون پيدا نه کړي".

بل ځای کي الله ﷻ فرمائي: (قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ) [الأنفال ٣٨] ژباړه: "ورته ووايه هغه کسانو ته چي کفر يي کړيدی که چيري دوی منعه سي دوی ته به بخښه وسي دهغه تېر سوي گناهو، او که چيري دوی بيا کفر ته را وگرځي نو په تحقيق سره پر دوی باندي به داوړني کسانو طريقه جاري سي".

باء: د سنت اصطلاحي معنی :

سنة په اصطلاح کي: د رسول الله ﷺ اقوالو، أفعالو، او تقريراتو ته ويل کيږي^١.

يعني هغه اقوال يا خبري چي نبي ﷺ کړيوي، او هغه أفعال يا کارونه چي نبي ﷺ کړيوي، او يا هغه کارونه او خبري چي صحابه کرامو دنبي ﷺ مخته کړيوي او نبي ﷺ پر هغه باندي سکوت او چوپتيا کړيوي،

درېم مطلب:

د سنت أقسام :

دسنة اطلاق پر څلورو شيانو کيږي:

۱. په معنى دطريقې: يعنى هر هغه څه چې په كتاب الله او سنة كي راسي هغه دنبي ﷺ طريقه ده، او دهغه څخه اعراض او گرځېدل د اصل دين څخه اعراض كول وي. لكه حديث شريف كي چي راځي نبي ﷺ فرمائي: **(فمن رغب عن سنتي فليس مني)**

ژباړه: "هغه څوك چي زما دطريقې څخه يي اعراض وكى هغه زما څخه نه دى". نو معلومه سول چي دنبي ﷺ طريقه كتاب الله او سنت دي .

۲. سنة په معنى دحديث: دا هغه وخت استعمالېږي چي كله دسنة عطف پر كتاب الله راسي، لكه حديث شريف كي چي راځي نبي ﷺ فرمائي: **(ياأيهاالناس إني قد تركت فيكم ما إن اعتصمتم به فلن تضلوا أبدا: كتاب الله وسنة نبيه صلى الله عليه وسلم)** ژباړه: "اې خلگو! يقينا ما په تاسو كي هغه شى پرې اېښى دى كه تاسو په هغه سره لاس ونيسى هيڅكله په گمراه نه سى دهميش لپاره، هغه دالله ﷻ كتاب دى، او دالله دنبي ﷺ احاديث دي". دلته دسنت عطف پر كتاب الله راغلى دى نو په معنى سره دحديث دى.

۳. سنت په مقابل دبدعت كي: لكه حديث شريف كي چي راځي: وقال العرياض بن سارية رضي الله عنه: **(فإنه من يعش منكم فسيرى اختلافاً كثيراً، فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء المهديين الراشدين، تمسكوا بها وعصوا عليها بالنواجز، وإياكم ومحدثات الأمور؛ فإن كل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة)** ژباړه: "څكه شان دادى كه څوك ژوند وكړي ستاسو څخه نو ژر دى ډير اختلافات به وويني، نو تاسو لازم سى زما دسنتو سره او زما دخلفاوو چي پوهان دي اوپر هدايت دي دهغو د سنتو سره لازم سى، تاسو په هغه باندي لاس نيوى وكړى او په نواجز غا بنو باندي ټينگ ونيسى، او تاسو ځان و ساتى دځانه جوړ سوي امورو څخه، ځكه هر دځانه جوړ سوى امر بدعت دى، او هر بدعت گمراهي ده".

په دغه حديث كي ثابته سوه چي دست اطلاق په مقابل كي دبدعت راغلى دى، نو ددغه له وجهي څخه مخكني محدثينو خپل كتابونه په سنت سره مسمى كړيدي، لكه: السنة لمحمد بن نصر المروزي، السنة لابن أبي العاصم، السنة للألكائي، او داسي نور.....

۴. سنة په معنى دمندوب او مستحب: دا هغه ځايونه چي نبي ﷺ امر كړيوي ديو عمل كولو خو په طريقه داستحباب وي نه په طريقه سره دوجوب.

۱ رواه البخاري/كتاب النكاح/باب الترغيب في النكاح (۵۰۶۳)
۲ رواه الحاكم
۳ رواه أبو داود كتاب السنة/باب في لزوم السنة (۴۶۰۷) .

سنة چي په معنى حديث وي پر درې (۳) قسمه دي:

۱ : قولیه، لکه: إنما الأعمال بالنيات... ۲ : فعلیه، لکه: د نبي ﷺ لمونځ.

۳ : تقریریه، لکه: د صحابه کرامو عمل چي د نبي ﷺ و مخته ئي کړی وي او هغه ﷺ ورباندي سکوت کړی وي .

خلورم مطلب :

د سنة اهمیت :

د امت پر هر فرد دا لازمه ده چي د نبي ﷺ د سنتو به ټينگه پیروي کوي ، او ادب به يي ساتي،

ځکه چي د سنة اهمیت په اسلام کي ډېر لوی دی، او سنت د قران کریم شرحه او مهمه سرچینه ده.

سنة د قرآن کریم د آیاتونو شرحه او وضاحت دی مثلاً: په قرآن کریم کي دلمانځه حکم سویدى خو درکعتو تعداد، او وختونه تفصیلاً نه دي بیان سوي ، لیکن رسول الله ﷺ موږ ته دا هرڅه بیان کړيدي ، اوني ﷺ موږ ته د سنتو د اتباع امر کړيدى، ځکه حديث شریف کي راځي: (عن العرياض بن سارية السلمي رضي الله عنه قال : وعظنا رسول الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ موعظة، ذرفت منها العيون، ووجلت منها القلوب ، قلنا : يا رسول الله كأنها موعظة مودع فأوصنا، قال: أوصيكم بتقوى الله والسمع والطاعة، وإن كان عبداً حبشياً، فإنه من يعش منكم بعدي فسيرى اختلافاً كثيراً، فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المتهتدين فتمسكوا بها وعضوا عليها بالنواجذ، وإياكم ومحدثات الأمور، فإن كل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة^۱) ژباړه: "د عرياض بن سارية السلمي رضي الله عنه څخه روايت دی چي نبي ﷺ موږ ته نصيحت وکړي داسي نصيحت يي راته وکړي چي سترگو دهغه څخه بهېدل وکړل ، او زړونه وپېرېدل، موږ ورته وويل اي دالله تعالی رسول! گواکي دا نصيحت درخصت اخيستلو نصيحت دی نو ته موږ ته و نصيحت وکړه، نبي ﷺ وفرمايل: زه تا سو ته و نصيحت کوم چي دالله ﷻ څخه وپېرېږي، او دامير خبري ته غوږ نيسی او اطاعت يي کوی که څه هم حبشي مری وي، ځکه شان دادی که څوک ږوند وکړي ستاسو څخه وروسته زما نو ژر دی ډير اختلافات به وويني، نو تاسو لازم سی زما د سنتو سره او زما دخلفاوو چي پوهان دي او پر هدايت دي دهغو د سنتو سره لازم سی، تاسو په هغه باندي لاس نيوی وکړی او په نواجذ غاښو باندي ټينگ ونيسی، او تاسو ځان وساتی دځانه جوړ سوي امورو څخه ، ځکه هر دځانه جوړ سوی امر بدعت دی، او هر بدعت گمراهي ده".

۱ الاعتصام .

۲ رواه أبو داود كتاب السنة/باب في لزوم السنة (۴۶۰۷) .

او سنت در رسول الله ﷺ طريقه ده ، او نبي ﷺ زموږ او ستاسو لپاره يوه غوره نمونه ده، لکه الله ﷻ چې فرمائي: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا) [الأحزاب ٢١]

ژباړه: "(اې مؤمنانو!) يقينا تاسو ته دالله ﷻ په رسول کې غوره (او ښايسته) اقتداء پرته ده (نو استفاده ورڅخه وکړي، البته دا) دهغه چا لپاره کوم چې دالله ﷻ دلقاء (ديدار) دوروستۍ ورځي (دقيام) اميد لري او الله ﷻ ډير يادوي".

په سنتو عمل کول دايان او دمسلمان دعمل لپاره بنسټ او اساس دی.

که څوک غواړي چې دالله ﷻ سره محبت وکړي او دادمحبت دعوه ريښتوني کړي نو پر دغه کس لازمه ده چې دنيي ﷻ اتباع به کوي بيا به نو الله ﷻ هم ددغه کس سره محبت کوي او هم به دگناهونو عفو ورته کوي. لکه څنگه چې الله ﷻ فرمائي: (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) [ال عمران ٣١]

ژباړه: "ورته ووايه (اې پيغمبره!) که چيري تاسو (اې خلگو!) ياست چې دالله ﷻ سره محبت ولری نو زما متابعت وکړی ، الله ﷻ به ستاسو سره محبت وکړي، او تاسو لره به ستاسو دگناهونو بخښنه وکړي، او الله تعالى بخښونکی (او) مهربان دی".

نو که څوک دالله ﷻ سره دمحبت دعوه کوي او دنيي ﷻ اتباع نه کوي نو دا کس په دا خپله دعوه کې کاذب او درواغجن دی.

دالله در رسول ﷺ اطاعت کول دا عين طاعة دالله ﷻ دی. لکه څنگه چې الله ﷻ فرمائي: (مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ) [النساء: ٨٠] ژباړه: "څوک چې در رسول اطاعة کوي نو ده يقينا دالله ﷻ اطاعة وکړي"، او زموږ او ستاسو مقصد همدغه دی چې الله ﷻ وپيژنو ، اطاعت یی وکړو، اوامر یی پر ځای کړو ، او دنواهيو څخه یی ځان وساتو. نو ددې عظيم مقصد راسته راوړلو لپاره پرموږ لازمه ده چې دنيي ﷻ اتباع وکړو ، دده ﷺ په منهج او طريقه باندي روان سو ، دده ﷺ لارښووني تعقيب کړو ، او دمخالفة څخه یی ځان وساتو.

سنت د مسلمان لپاره د ژوند په ټولو اړخونو کې لارښود دی، لکه عبادات، معاملات، اخلاق، او ټولنيز چلند.

که کوم مشکل انسان ته پېښ سي يا څه جنجال مخته راسي نو سنت يوازنی هغه لاره ده چې دهر مشكله څخه انسان په ساتل كېـــــــږي، لکه څنگه چې الله ﷻ فرمائي: (فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ) [النساء: ٥٩] ژباړه: "که چيري تاسو منازعه او جگړه وکړی په يو شي کې نو تاسو هغه رد کړی الله او رسول ته".

يعني چي په هر شي کي تاسو ته اختلاف پيش سي تاسو هغه په قرآن او سنة باندي عرض کي نو د مشکل حل لاره به درته پيدا سي او ددې مشکل څخه به خلاص سي .

او زموږ او ستاسو دخلاصون لار په همدا سنتو سره ده، چي دستو اتباع وکړو دهر مشکله څخه به په آمان يو، ځکه حبيب ﷺ موږ ته ټوله دين کاملا او مکملا بيان کړيدی، هيڅ داسي څه نسته چي په ږوند کي ورته اړتيا او حاجت وي او دالله حبيب ﷺ موږ ته نه وي بيان کړي. څوک چي دالله ﷻ پر لار روان سي او دهمدې لاري اتباع وکړي دا کس بيا نه گمراه کيږي ، او دالله ﷻ اتباع خو په اتباع کي در سول ﷺ پرته ده، لکه څنگه چي الله ﷻ فرمائي: (فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى) [طه: ۱۲۳] ژباړه: "نو هغه څوک چي زما دلاري اتباع وکړي نو نه به گمراه کيږي او نه به بد بخته کيږي".

او دامت لپاره داده چي نبي ﷺ په څه راتگ کړيدی دهغه اخذبه کوي او دکوم څه څخه چي بي منعه کړېده دهغه څخه به ځان ساتي ، لکه څنگه چي الله ﷻ فرمائي: (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ) [الحشر: ۷] ژباړه: "او هغه څه چي تاسو ته رسول راوړي دي وايي ځلي او هغه څه چي تاسو بي منعه څخه منع کړي ياست نو ځان ورڅخه وساتي او دالله ﷻ څخه وبېرېږي يقينا الله ﷻ سخت عذاب ورکونکی دی".

که چيري يو کس يو سنت دني ﷺ راژوندي کړي او هغه په خلگو کي پاته سويوي الله ﷻ پر کمال اجر ورکړي او هغه څوک چي وروسته بيا په دا سنت عمل کوي دهغه اجر به هم الله ﷻ ده ته ورکوي بېله دې څخه چي دعمل کوونکي دأجرة څخه څه کمی راسي، ځکه حديث شريف کي راځي: (وعن بلال بن الحارث أن النبي ﷺ قال له: أعلم قال: ما أعلم يا رسول الله؟ قال: أعلم يا بلال قال ذروني أعلم يا رسول الله؟ قال: إنه من أحيا سنة من سنتي قد أميتت بعدي فإن له من الأجر مثل من عمل بها من غير أن ينقص من أجورهم شيئاً، ومن ابتدع بدعة ضلالة لا ترضى الله ورسوله كان عليه مثل آثام من عمل بها لا ينقص ذلك من أوزار الناس شيئاً) ژباړه: "دبلال بن الحارث ﷺ څخه روايت دی چي رسول الله ﷺ ورته وويل: پوه سه، بلال ﷺ ورته وويل: په څه پوه سم اې دالله ﷻ رسوله؟ نبي ﷺ ورته وفرمايل پوه سه اې بلاله! بلال ﷺ ورته وويل اجازه راکړه چي پوه سم اې دالله ﷻ رسوله! نبي ﷺ ورته وفرمائل: شان دادی چي څوک يو سنت زما دستو څخه راژوندي کړي چي هغه زما وروسته پاته سويوي دده لپاره دهغه ټولو کسانو اجر دی چي په دا سنت عمل کوي، بغير له دې څخه چي ددوی داجر څخه څه کمی راسي، او که څوک گمراه بدعت ايجاد کړي چي الله ﷻ او دالله ﷻ رسول ﷺ په راضي نه وي ، پر ده باندي دهغه ټولو کسانو گناه ده چي په دې بدعت باندي عمل کوي ، بېله دې څخه چي ددوی دگناهو څخه څه کمی راځي".

پنځم مطلب :

دسنة د اتباع (پیروي) نه کولو تاوانونه او پایلي:

که څوک د سنتو اتباع نه کوي نو دهر رکم مشکلاتو سره به مخ کېږي ستونزي به مخته راځي خو د خلاصون لار یې همدا سنة ده.

ځکه دسنت په مخالفة سره سپړی به فتنه کي واقع کېږي او دالله ﷻ د عذاب سره مخ کېږي، اودغه رنگه دنيي ﷺ اتباع نه کول او نافرمانی کول دا عین دجنت د داخلېدو څخه انکار دی، ځکه نبي ﷺ فرمائي: (کل امتي یدخلون الجنة الا من ابي قالوا ومن ابي؟ قال من اطاعني دخل الجنة ومن عصاني فقد ابي) ژباړه: "زما تول امت به جنت ته داخلېږي مگر هغه څوک نه داخلېږي چي انکار وکي، صحابه عرض وکي چي څوک انکار کوي؟ نبي ﷺ وورته وويل چا چي زما اطاعت وکي هغه جنت ته داخل سو او چا چي زما نافرمانی وکړل هغه دجنت د داخلېدو څخه انکار وکي".

زموږ او ستاسو مقصود دالله ﷻ رضا ده او دالله ﷻ تر رضا په هغه لاره کي پيدا کېږي چي نبي ﷺ موږ ته راښوولي ده، او که چيري موږ په نورو لارو پسې سو الله ﷻ به مو ددغه حق لاري څخه واړوي، لکه څنگه چي الله ﷻ فرمائي: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ) [الأنعام ١٥٣] ژباړه: "او ته دهغو کسانو دخواهشاتو پیروي مه کوه چي زموږ آیاتو ته درواغو نسبت کوي، او دهغه کسانو (دخواهشاتو پیروي هم مه کوه) چي په آخرت باندي په داسي حال کي عقیده نه لري چي دخپل رب ﷻ سره (په عبادت کي بتان) برابر وي. (ستا امت دې نه هغوی شاهدي مني او نه دي دکافرانو دخواهشاتو پیروي کوي)".

داغه رکم بل حدیث شریف کي راځي: (وعن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: خط لنا رسول الله صلى الله عليه وسلم خطاً، ثم قال: هذا سبيل الله، ثم خط خطوطاً عن يمينه وعن شماله، ثم قال: هذه سبل على كل سبيل منها شيطانٌ يدعو إليه، ثم قرأ: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ) [الأنعام ١٥٣] ژباړه: "دعبدالله بن مسعود رضی الله عنه څخه روایت دی وای دالله رسول ﷺ موږ ته یو سپده خط کش کي، بیا یی وویل: دا دالله ﷻ لار ده، بیا یی نوري خطي راسته او چپه طرفته کش کړلې، بیا یی وویل دا هغه لاري دي چي په هره لاره کي شیطان ولاړ دی او خلگ رابولي، او بیا یی دغه مخکنی آیه تلاوت کي".

يعني يوازي دغه يوه لار ده چي الله ﷻ ته سپړی رسېږي چي دنيي ﷺ طريقه ده نوري ټولي لاري خطا دي .

که سړی دسټه په عملي کولو کې سستې کوي یا یې ادب نه ساتي یا دا تحقیق نه کوي چې دا عمل دسټ په نامه کوم ایا دا سنت در رسول الله دی که نه؟ نو سړی په ډېرو کناھونو کې واقع کېږي، چې یوه ډیره بده گناه په هغه کې بدعت دی، سړی باید ددې هر څه څخه ځان وساتي.

دوهم فصل

اول مبحث د بدعت پیژندنه، د بدعت کوونکو پایلي

اول مطلب :

د بدعت پیژندنه :

الف: د بدعت لغوي معنی :

بدعت هر هغه نوی شی دی چې له پخوا څخه بېلگه نه لري، که ښه وي او که بد، دا د "بدع الشيء" څخه اخیستل سوی دی، چې معنا یې ده یو شی له سره جوړول او اختراع کول.

ابن فارس وايي:

بدع: د باء، دال، او عین څخه مأخوذ دی دوې اصلي معناوي لري: یو یې د یو شي پیل او جوړول پرته له کومې بېلگې، او بله معنی پرېکون او ستړیاده.

په قرآن کې الله تعالی فرمائي: **(قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ)** [الأحقاف: ۹] ژباړه: "ورته ووايه! زه لومړنی رسول نه یم، زمامخکې ډېر رسولان راغلي دي".

بدیع د الله تعالی له نومونو څخه دی ځکه چې هغه هر څه بېله بېلگې پیدا کړي دي .

دلته بدعت داوړني حالت پیدا کولو په معنی دی.

د کلمې دویم اصل انقطاع او ستړیا:

عربي مقوله ده "أبدعت الإبل" یعني او ښان په لاره کې د کمزورۍ، ناروغۍ، یا ستړیا له امله کېښېستل، په حدیث کې راغلي دي: **إني أبدع فأحملني** یعني زه ستړی سوی یم، نو پر ما بار واچوی .

دلته بدعت دستړیا په معنی دی.

باء: د بدعت اصطلاحي معنی :

د بدعت په اصطلاحي تعريف کي د علماوو اختلاف دی.

د علماوو ترمنځ اختلاف:

په اصطلاحي لحاظ د بدعت په تعريف کي علماوو يو نظر نه دی وړاندي کړی. دوی په دوو ډلوباندي وېشل سوي دي:

لومړۍ ډله:

دې ډلې د بدعت مفهوم پراخ کړېدی او هر هغه څه يې پکښي شامل کړيدي چي د رسول الله ﷺ له رحلت وروسته پېښ سويدي، که ښه وي که بد.

دوهمه ډله:

دې ډلې د بدعت مفهوم يوازي په هغو پېښوکي محدود کړېدی چي خراب يا ناروا وي، هغه چي په شريعت کي دليل نه لري او د کوم شرعي اصل لاندې نه راځي، که په عباداتو کي وي يا په عادي کارونو کي چي د عبادت په نيت ترسره سي، دې ډلې په نظر بدعت په مقابل کي د سنت سره تړاو لري.

د تعريفونو تر مينځ فرق:

د دې دوو نظريو له امله د بدعت تعريف هم وېشل سويدي:

لومړۍ نظر:

دا کسان بدعت په دوو برخو تقسيموي: (محموده) ښه بدعت او (مذمومه) خراب يا بد بدعت.

دويم نظر:

د دوی په نظر بدعت يوازي مذمومه دي.

اوله ډله کسان د بدعت تعريف داسي کوي :

بدعت هغه څه دی چي په دين کي د رسول الله ﷺ له وخت وروسته نوي رامنځته سويوي، که ښه وي که بد.

د دې له مخي دوی بدعت په دوو برخو ويشي:

محموده: هغه بدعتونه چي په دين كې ښه بلل كېږي.

مذمومه: هغه بدعتونه چي په دين كې بد گڼل كېږي.

ځيني علماء د دې تعريف پر همدې وېش بسنه كوي، خو نور علماء د بدعت لپاره د پنځو شرعي احكامولكه: (واجب، مستحب، مباح، مكروه، حرام) قائله هم دي.

د هغو علماوو له ډلې څخه چي بدعت په محموده او مذمومه باندي وېشي، امام شافعي رحمه الله دى، هغه وايي:

بدعت په دوه ډوله دى: بدعت محموده، او بدعت مذمومه، هر څه چي د سنت سره موافقت ولري، هغه بدعت محموده دى، او هر څه چي د سنت خلاف وي، هغه بدعت مذمومه دى.

امام شافعي رحمه الله دې نظر د تائيد لپاره په دليل كې د حضرت عمر رضي الله عنه وينا راوړي، كله چي عمر رضي الله عنه د رمضان دمياشتي تراويح په جماعت سره وگرځولي باره يې وويل:

"نعمت البدعة هذه"^۱ ژباړه: "دا ښه بدعت دى"

د امام شافعي رحمه الله د دې وينا له مخي بدعت تل په مطلق ډول مذموم نه دى، هغه په دې عقیده دى چي هر نوى كار بايد د سنت او شريعت دا اصولو په رڼا كې وڅېړل سي. كه هغه كار د ديني ارزښتونو او شريعت سره همغږي ولري، نو د بدعت محموده په نوم يادېږي، خو كه د دين خلاف وي، نو د بدعت مذمومه په نوم يادېږي.

د ابن الجوزي رحمه الله نظر: ابن الجوزي د بدعت په اړه وايي:

بدعت هغه عمل ته ويل كېږي چي مخكې نه وو، وروسته اختراع سو، په عموم كې د بدعتونو ځانگړتيا دا ده چي د شريعت مخالفت كوي، د شريعت په زياتولو يا كمولو كې لاس وهنه كوي، كه يو نوى عمل جوړ سي چي د شريعت مخالفت ونه كړي او په هغه كې لاس وهنه ونه سي، نو د سلفو اكثره علماوو له دې سره احتياط كاوه او له هر ډول بدعت څخه يې ځان لري كاوه، كه څه هم جواز يې درلودى، ترڅو د اصل (يعني د پيغمبر صلى الله عليه وسلم دستنو) ساتنه وكړي.^۲

۱ حلية الاولياء وطبقات الاصفاء .

۲ رواه البخاري/ كتاب صلوۃ التراويح/ باب فضل من قام رمضان (۱۹۰۶)

۳ تلبیس ابلیس لابن الجوزي .

ابن الجوزي رحمه الله هم به دليل كي د حضرت عمر رضي الله عنه وينا "نعمت البدعة هذه" د استدلال په توگه راوړي.

العز بن عبد السلام رحمه الله بدعت تعريف داسي کوي: بدعت هغه عمل دی چي د رسول الله ﷺ په زمانه کي نه وو مروج وروسته بيا رواج سو.

العز بن عبد السلام، قرافي، امام نووي، او ابن حجر رحمه الله بدعت په پنځه برخو تقسيموي:

واجب بدعت: هغه بدعت چي د شريعت له قواعدو څخه د وجوب تر حکم لاندي راځي.

حرام بدعت: هغه بدعت چي د شريعت له قواعدو څخه د تحريم تر حکم لاندي راځي.

مندوب بدعت: هغه بدعت چي د شريعت له قواعدو څخه د استحباب تر حکم لاندي راځي.

مکروه بدعت: هغه بدعت چي د شريعت له قواعدو څخه د کراهت تر حکم لاندي راځي.

مباح بدعت: هغه بدعت چي د شريعت له قواعدو څخه د اباحت تر حکم لاندي راځي.

که يو عمل د شريعت د وجوب تراصولو لاندي راسي، لکه د علم د زده کړي لپاره د وسايلو برابرول (چي په اصل کي فرض کفايه وي)، نو هغه بدعت واجب دی.

که يو عمل د حرام اصولو لاندي راسي، لکه په دين کي داسي بدعت راوستل چي د دين اصلي اصول بدل کړي، نو هغه بدعت حرام دی.

که يو عمل د مندوب اصولو لاندي راسي، لکه د خير لپاره ځيني نوي کارونه ترسره کول، نو هغه بدعت مندوب دی

که يو عمل د مکروه اصولو لاندي راسي، لکه بي ضرورته په دين کي اضافي سختی راوستل، نو هغه بدعت مکروه دی.

که يو عمل د مباح اصولو لاندي راسي، لکه د ژوند عادي چارو کي نوښتونه چي ديني اغيزه ونه لري، نو هغه بدعت مباح دی.^۲

دويم: هغه کسان چي بدعت په مطلق ډول مذموم بولي:

۱ رواه البخاري/كتاب صلاة التراويح/ باب فضل من قام رمضان (۱۹۰۶) .

۲ قواعد الاحکام في مصالح الانام.

داده علماء په دې قائله دي چې بدعت د هغه څه په اړه کارول کېږي چې په دين کې نوي رامنځته سوي وي او په شرعي ا س ساتو کې هېڅ اصل ونه لري، او بدعت مطلقاً مذموم گڼل کېږي. دې نظر ته د امامانو او علماوو څخه چې ددې قائله دي يوله هغو څخه امام مالک رحمته الله عليه دی چې ويلي يې دي:

چا چې په اسلام کې داسې بدعت رامنځته کي چې هغه بنه گڼي، نو هغه داسې ادعا وکړه چې گواکې محمد صلی الله علیه و آله و سلم خپل رسالت نه دی ادا کړی؛ ځکه الله جبار القرماني: (الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ) ^[المائدة ٣] ژباړه: "نن ورځ ما پر تا سو باندي خپل دين پوره کي".

نو هغه څه چې په هغه وخت کې دين نه وو، نن ورځ هم دين نه سي کيدای^۱.

د امام احمد رحمته الله عليه قول:

امام احمد رحمته الله عليه وايي: د سنتو اصول زموږ په نيزد دادي چې د رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم د اصحابو په کړنو لاس ټينگ ونيسو، د هغوی پيروي وکړو، له بدعتونو ځان وژغورو، ځکه (کل بدعة ضلالة) هر بدعت گمراهي ده^۲.

د دې لاري پيروانو کې ابن وضاح رحمته الله عليه هم شامل دی، چې په خپل کتاب "البدع والنهي عنها" کې د (کل محدثة بدعة) په نامه يو باب ځانگړی کړی دی، او هغه آثار يې راوړيدي چې دا نظر تاييدوي او تقويه ورکوي.

د ابن تيميه رحمته الله عليه په نيزد د بدعت تعريف:

ابن تيميه رحمته الله عليه د بدعت داسې تعريف کړی دی: چې په دين کې بدعت هغه شى دی چې الله جبار القرماني او د هغه رسول صلی الله علیه و آله و سلم نه دي مشروع کړي، او نه يې د وجوب يا استحباب په توگه امر کړی^۳.

ابن رجب رحمته الله عليه وايي: د بدعت څخه مراد هغه څه دي چې د شريعت په اصولو کې يې هېڅ بنياد نه وي، او نوی ايجاد سوي وي، خو هغه څه چې په شريعت کې يې بنياد او دليل موجود وي، هغه بدعت په شرعي لحاظ نه گڼل کېږي، که څه هم په لغوي لحاظ بدعت بلل کيدای سي^۴.

۱ الاعتصام، ۴۹/۱

۲ طبقات الحنابلة، ۲۴۱/۱

۳ مجموع الفتاوى، ۱۰۷/۴

۴ جامع العلوم والحکم، ۲۳۳

حافظ ابن حجر رحمته الله هم د همدې نظر قائله دی، د عبدالله بن مسعود رضي الله عنه دې قول (وشر الامور محدثاتها) په شرح کي وايي:

چي شر دکاروهغه دي چي په دين کي نوي پيدا سي ، مطلب هغه څه چي نوي ايجاد سويوي او په شرع کي بي هيڅ خاص يا عام دليل موجود نه وي نو دا بدعة دی اوضلالة دی^۱.

په دې برخه کي د امام شاطبي رحمته الله وينا تر ټولو روښانه او مفصله ده. هغه بدعت په دوه ډوله تعريف کړی دی:

لومړی تعريف:

(البدعة طريقة في الدين مخترعة تضاهي الشرعية يقصد بالسلوك عليها المبالغة في التعبد لله سبحانه وتعالى^۲) ژباړه: "بدعت يوه په دين کي نوي رامنځته سوي طريقه ده چي د شريعت سره ورته والی لري او هدف يې د الله سبحانه وتعالی په عبادت کي ډېرښت او افراط وي".

دا تعريف د هغو کسانو په اعتبار دی چي يوازي عبادتونه د بدعت په معنا کي شاملوي او عادتونه نه پکښي شاملوي.

دويم تعريف:

(البدعة طريقة في الدين مخترعة تضاهي الشرعية يقصد بالسلوك عليها ما يقصد بالطريقة الشرعية^۳)

ژباړه: "بدعت يوه په دين کي نوي اختراع سوي طريقه ده چي د شريعتي طريقې سره ورته والی لري او مقصود يې هغه څه وي چي په شريعت کي مقصود وي". دا تعريف د هغو کسانو په اعتبار دی چي عادتونه هم د بدعت په معنا کي شاملوي، خو دا تعريف دلته نه شاملېږي، ځکه چي صحيح نظر دا دی چي په عادتونو کي يوازي هغه عادت په بدعت کي شاملېږي چي په نيت د عبادت ترسره کېږي.

وروسته امام شاطبي رحمته الله د تعريف الفاظ تشرېح کړيدي:

الطريقة (طريقه يا لار): هغه څه چي د سلوک لپاره ټاکل سويوي.

۱ فتح الباري، ج ۱۳ ص ۲۵۳-۲۵۴

۲-۳ الاعتصام، ۱/ ۳۷-۴۲.

في الدين (په دين كي): دا يو قيد دی چې د دنيا په چارو كي اختراعات ورڅخه وباسي.

ددې قيد په تشريح كي شاطبي رحمه الله وايي چې بدعت څكه په دين پوري محدود سو، څكه يوازي په دين كي نوي اختراعات بدعت بلل كيږي، او هغه شيان چې په دنياوي چارو كي ايجاد سويوي بدعت نه بلل كيږي. د مثال په توگه: د نوي ښارونو جوړول يا د هغو وسايلو اختراع چې مخكي نه وه موجود، بدعت نه بلل كيږي.

مخترعة (نوي اختراع شوي): دا قيددا معنا لري چې دغه عمل په شريعت كي هيڅ بنياد يا اصل نه لري او د شريعت سره هيڅ تړاو نه لري، ځكه بدعت له هغو عملونو سره فرق لري چې شريعت ټاكلي دي، ځكه بدعت هغه شى دی چې له شريعت څخه خارج وي.

دغه قيد (مخترعة) هغه څه مستثنى كوي چې په دين كي نوي سويوي، خو په شريعت بنياد ولري، د مثال په توگه: د شرعي علومو تصنيف كول، كه څه هم دا د لومړيو وختونو په ديني چاپيريال كي موجوده نه وو، خو د دې اصول په شريعت كي موجود دي، دا د مصالح مرسله له قاعدې څخه اخيستل سويدي، او دا ډول اشيء اصلي بدعتونو په ليست كي نه راځي.

څوك چې دا ډول چاري بدعت بولي، يا خو د بدعت لغوي مفهوم مرادوي، لكه څنگه چې عمر بن الخطاب رضي الله عنه د تراويح لمونځ د خلكو په جهالت كولو سره "بدعت" وباله، يا به د سنت او بدعت تر منځ په فرق پوه نه وي.

تضاهي الشرعية (د شريعت سره ورته والى): بدعت په داسي طريقه ترسره كيږي چې د شريعت په طريقه باندې ورته والى ولري، خو په حقيقت كي د شريعت سره په ډيرو برخو كي مخالف وي. ددې څه مثالونه لكه: په ځانگړو طريقو ټينگار: لكه د ذكر كولو په وخت كي په گډه په يوه غږ سره ذكر كول، او ياد رسول الله صلى الله عليه وسلم د زيرېدو ورځ د جشن په توگه نيول، يا نور ورته اعمال.

بدعت د شريعت په بڼه كي وړاندې كيږي، خو په حقيقت كي د هغه مخالف وي، دا په دې اساس ترسره كيږي چې د سنت سره ورته والى ښكاره كړي، يا خو د خلكو د تيرايستلو لپاره، يا مبتدع پخپله په سنت او بدعت كي گډوډ وي.

د بدعت لپاره د "تعبد" نيت: د بدعتونو هدف معمولاً د الله تعالى جل جلاله د عبادت په لاره كي مبالغه او افراط دی، دا قيد د هغو عادي عملونو څخه بدعت جلا كوي چې د عبادت قصد پكښې نه وي، نو هر څه چې د شريعت د حدودو څخه اضافه وي او په دين پوري تړل كيږي، كه د عبادت زياتوالى يا د عبادت د تشويق په موخه وي دا بدعت دی او مذموم دی.

کوم کسان چي بدعت د تقسيم قائله دي دهغوی دلائل:

کوم کسان چي بدعت په مطلق ډول مذموم نه بولي دهغوی ددلائلو څخه یو دلیل د عمر رضی الله عنه قول دی: کله چي یې خلک د رمضان د قیام لپاره په جماعت راټول کړل، ویي ویل: (نعمت البدعة هذه^۱) دا ښه بدعت دی.

د دې قول څخه د دلیل اخستلو وجه دا ده چي عمر رضی الله عنه دغه عمل بدعت وباله، خو هغه یې په داسي طریقه یاد کړي چي د هغه عمل ښه والی ورڅخه معلومېږي، نو دا په دې دلالت کوي چي په شریعت کي ځيني بدعتونه ښه بلل سويدي.

بل دلیل: د مسلم شریف روایت دی: (عن جریر بن عبد الله - رضي الله عنه - أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «من سن في الإسلام سنة حسنة فله أجرها وأجر من عمل بها بعده من غير أن ينقص من أجورهم شيء، ومن سن في الإسلام سنة سيئة كان عليه وزرها ووزر من عمل بها من بعده من غير أن ينقص ذلك من أوزارهم شيء^۲» ژباړه: "د جریر بن عبد الله رضی الله عنه څخه روایت دی چي رسول الله ﷺ وفرمایل: څوک چي په اسلام کي یو ښه سنت (طریقه) رامنځته کړي، هغه ته به د خپل عمل اجر ورکړل سي او د هغو کسانو اجر به هم ورکول سي چي تر ده وروسته په دې عمل وکړي، پرته له دې چي دهغوی له اجر و څخه څه کم سي، او څوک چي په اسلام کي یو بد سنت رامنځته کړي، هغه ته به د خپل عمل گناه ورکړل سي او د هغو کسانو گناه به هم ورکړل سي چي تر ده وروسته په دې عمل وکړي، پرته له دې چي دهغوی له گناهونو څخه څه کم سي".

امام نووي رحمه الله وایي:

په دې حدیث کي د رسول الله ﷺ په دې قول کي تخصیص سته: (وكل محدثة بدعة) ژباړه: "هر نوي اختراع بدعت دی"، مطلب یې دا دی چي دلته د نوي اختراعاتو څخه مراد هغه باطل او مذموم بدعتونه دي^۳.

دا حدیث په ښکاره ډول وایي چي که څوک د خیر یوه لاره رامنځته کړي، نو دا یو ښه عمل دی. دلته د سن (یوه سنت رامنځته کول) معنا دا ده چي یو نوی عمل ایجاد کړي یا بدعت وکړي، ځکه چي دلته استنات د مکلف (انسان) سره تړاو لري، نه د شریعت سره، که دلته مراد هغه عمل وای چي مخکي له شریعت څخه ثابت دی، نو بیا به نبی ﷺ ویلي وای: څوک چي یو سنت عملي کړي، دا سن به یې مطلق نه ذکر کولای.

۱ رواه البخاري / کتاب صلوۃ التراویح / باب فضل من قام رمضان (۱۹۰۶)

۲ صحیح مسلم / کتاب الزکاة / باب الحث علی الصدقة.

۳ صحیح المسلم بشرح النووي / ۱۰۴

ددې قول د اثبات لپاره د رسول الله ﷺ دا قول دی: (ليس من نفس تقتل ظلماً إلا كان على ابن آدم الأول كفل منها - من دمها - لأنه أول من سن القتل).^۱

ژباړه: "هیڅ داسې نفس په ظلم سره نه وژل کیږي، مگر دا چې د آدم علیه السلام داول زوی (قابیل) په برخه کې به د هغه سزا هم شامله وي ځکه دی اول هغه کس دی چې قتل یې ایجاد کړی".

د آدم علیه السلام زوی په لومړي ځل د قتل بنسټ کېښود، ځکه هغه د وژنې لاره پرانېستله، او ټولې وژنې له ده څخه پیل سوي، لکه څنگه چې رسول الله ﷺ فرمایي: (سن القتل) هغه د قتل بنسټ کېښود، نو د هر وژل سوي شخص په جرم کې به شریک وي، نو ځکه قابیل لومړی کس وو چې د انسانانو ترمنځ یې قتل ایجاد کړی، چې مخکې نه وو موجود.

او همدارنگه د رسول الله ﷺ مخکنی قول دی: څوک چې په اسلام کې یوه بڼه سنت رامنځته کړي یعنې هغه کس چې خپله له ځانه یو نوی عمل ایجاد کړي او د بڼه نیت سره یې پیل کړي، خو شرط دا دی چې دغه عمل بڼه عمل وي، ترڅو د دې عمل اجر ورته ورسېږي.

نو په دې کې مراد دا نه دی چې څوک د شریعت کوم ثابت سنت عملي کړي، که مراد دا وي، نو رسول الله ﷺ به ویلي وي: څوک چې زما کوم سنت عملي کړي، یا څوک چې زما د سنتو څخه کوم سنت ژوندی کړي.

بل دلیل: د ترمذي روایت دی: (وعن بلال بن الحارث ان النبي ﷺ قال له: اعلم قال: ما اعلم يا رسول الله؟ قال: اعلم يا بلال قال ذروني اعلم يا رسول الله؟ قال: إنه من أحيا سنة من سنتي قد أميتت بعدي فإن له من الأجر مثل من عمل بها من غير أن ينقص من أجورهم شيئاً، ومن ابتدع بدعة ضلالة لا ترضى الله ورسوله كان عليه مثل آثام من عمل بها لا ينقص ذلك من أوزار الناس شيئاً) ژباړه: "د بلال بن الحارث رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ ورته وویل: پوه سه، بلال رضی الله عنه ورته وویل: په څه پوه سم ای دالله ﷻ رسول؟ نبی ﷺ ورته وفرمایي پوه سه ای بلال! بلال رضی الله عنه ورته وویل اجازه راکړه چې پوه سم ای دالله ﷻ رسول! نبی ﷺ ورته وفرمائل: شان دادی چې څوک یو سنت زما د سنتو څخه راژوندی کړي چې هغه زما وروسته پاته سویوي دده لپاره دهغه ټولو کسانو اجر دی چې په دا سنت عمل کوي، بغیر له دې څخه چې ددوی داجر څخه څه کمی راسي، او که څوک گمراه بدعت ایجاد کړي چې الله ﷻ او دالله رسول ﷺ په راضي نه وي، پر ده باندي دهغه ټولو کسانو گناه ده چې په دې بدعت باندي عمل کوي، بيله دې څخه چې ددوی دگناهو څخه څه کمی راځي".

۱ أخرجه البخاري في كتاب الاعتصام. باب إثم من دعا إلى ضلالة أو سن سنة سيئة.

۲ رواه الترمذي/ابواب العلم/باب ما جاء في الأخذ بالسنة واجتناب البدع(۲۶۷۷).

د رسول الله ﷺ دا قول: (من أحيا سنة من سنتي قد أميتت بعدي.....) ژباړه: "څوک چې زما کوم سنت ژوندی کړي چې زما له وفات وروسته ختم سوی وي"، ددې څخه دا معلومېږي چې دلته مراد هغه عمل دی چې په ستو کې ثابت وي.

او د رسول الله ﷺ دا قول: (ومن ابتدع بدعة ضلالة لا ترضى الله ورسوله) ژباړه: "او څوک چې یو گمراه بدعت رامنځته کړي چې الله ﷻ او د هغه رسول ﷺ وړباندې نه راضي کېږي"، ددې څخه دا معلومېږي چې هر بدعت په مطلق ډول مذموم نه دی، بلکې هغه بدعت مذموم دی چې گمراهي پکښې وي او د الله ﷻ او د هغه د رسول ﷺ د خوښۍ وړ نه وي.^۱

بل دلیل: د ابن مسعود رضي الله عنه موقف حدیث دی، چې ویلي یې دي: (ما رآه المسلمون حسنا فهو عند الله حسن)، هغه څه چې مسلمانان یې ښه گڼي، هغه د الله ﷻ په نښه هم ښه دي.

له دې څخه دا معلومېږي چې مسلمانان په خپل عقل یو شی ښه وگڼي هغه دالله ﷻ په نښه هم ښه دی، نو چې دوی په دین کې یو بدعت پیدا کړي او حسن یې وگڼي نو دا بدعت حسنة دی.

کوم علماء چې بدعت مطلق مذموم بولي دهغوی دلائل:

دا ډله علماء وايي چې بدعت مطلقاً بد او مذموم دی او خپله ادعا د قرآني او نبوي دلائلو په اساس ثابتوي:

الله تعالیٰ ﷻ په قرآن کې فرمائي: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا) [المائدة ۳] ژباړه: "نن مې ستاسو لپاره ستا سو دین پوره کړی، او پر تاسو باندي مې خپل نعمت بشپړه کړی، او ستاسو لپاره مې اسلام ددین په توگه غوره کړی". ددې آیت څخه دا معلومېږي چې شریعت په کامله توگه بشپړ دی، په هغه کې زیاتوالی یا کمښت ته هیڅ اړتیا نسته، او مبتدع په خپل عمل سره دا ثابتوي چې شریعت بشپړ نه دی او داسې څه پاته دي چې باید په دین کې زیات کړل سي، ځکه که مبتدع د شریعت بشپړتیا منلای، نو نه به یې بدعت کړی وای او نه به یې شریعت ته یو عمل په نیت دعبادة اودثواب اضافه کړی وای، او څوک چې دا ډول باور ولري چې دادین کامل نه دی العیاذبالله څه نقص پکښې دی هغه د صراط مستقیم څخه منحرف دی.

د امام مالک رحمته الله علیه قول:

امام مالک رحمته الله علیه فرمایي: هر څوک چې په اسلام کې داسې بدعت راوړي چې هغه یې ښه گڼي، په حقیقت کې هغه دا ادعا کوي چې محمد ﷺ په خپل رسالت کې خیانت کړی دی العیاذبالله؛ ځکه الله ﷻ په قرآن کې فرمائي دي: (الْيَوْمَ

أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ) زياره: "نن مي ستا سو لپاره ستا سو دين پوره كى"، نو هغه څه چي په هغه وخت كي دين نه وو، نن هم دين نسي كيدلاى^۱.

بل دليل: الله ﷻ په قرآن كي فرمائي دي: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ) [الأنعام: ۱۵۳] زياره: "او ته دهغو كسانو دخواهشاتو پيروي مه كوه چي زموږ آياتو ته ددرواغو نسبت كوي، او دهغه كسانو (دخواهشاتو پيروي هم مه كوه) چي په آخرت باندي په داسي حال كي عقیده نه لري چي دخپل رب ﷻ سره (په عبادت كي بتان) برابر وي. (ستا امت دې نه هغوى شاهدي مني او نه دي دكافرانو دخواهشاتو پيروي كوي)".

(صراط مستقيم) د الله ﷻ هغه لار ده چي رسول الله ﷺ موږ اوتاسو ته بيا كړيده او دهغې لاري بنسونه يي راته كړيده، چي هغه لاره قرآن دى او درسول الله ﷺ سنة دي.

(سبل) هغه لاري دي چي له صراط مستقيم څخه ماسبوا دي، او پر دغه لارو تلونكي كسان د خلكو ترمنځ اختلاف او انحراف رامنځته كوي چي همدغه مبتدعين دي.

داغه ركم په حديث شريف كي راځي: (وعن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: خط لنا رسول الله صلى الله عليه وسلم خطاً، ثم قال: هذا سبيل الله، ثم خط خطوطاً عن يمينه وعن شماله، ثم قال: هذه سبل على كل سبيل منها شيطان يدعو إليه، ثم قرأ)، (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ) [الأنعام: ۱۵۳] زياره: "دعبدالله بن مسعود (رضي الله عنه) څخه روايت دى وای دالله رسول ﷺ موږ ته يو سپده خط كش كى، بيا يى وويل: دا دالله ﷻ لار ده، بيا يي نوري خطي راسته او چپه طرفته كش كړلې، بيا يي وويل دا هغه لاري دي چي په هره لاره كي شيطان ولاړ دى او خلك رابولي، او بيا يي دغه مخكنى آية تلاوت كى".

امام مجاهد رحمته الله عليه وايي: (وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ) دسبل څخه مراد بدعات او شبهات دي^۲.

نو له دې آيت څخه ظاهراً دا معلومه سول چي دين هغه دى چي رسول الله ﷺ موږ ته بيان كړيدى نور له خانه په دين كي زيادت راوستل يا پر بله لاره تلل دا ضلالت او گمراهي ده.

بل دليل: الله تعالى ﷻ فرمائي: (وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهْدَاكُمْ أَجْمَعِينَ) [النحل: ۹].

۱ محبة الرسول بين الاتباع والابتداء/ص ۲۲۵

۲ تفسير الطبري، ۱۲/ ۲۲۹

ژباړه: "او خاص پر الله ﷻ (تفضلاً) دسمي لاري بيان (او نزول) دی حال داچي دلارو څخه ځيني لاري کړي دي (بيله إلهي توفيق څخه ځان ساتل گران دي)، او که چيري دالله ﷻ اراده سوي وي نو تاسو ټولو ته به هدايت وکړي".

نو د "قصد السبيل" معنی ده د حق لاره، او له دې څخه ماسیو نورې لاري د حق څخه منحرفي دي، يعني د بدعتونو، گمراهیو او گناهونو پر لور کږېدي.

اوامام مجاهدﷺ وايي: (قَصْدُ السَّبِيلِ) هغه لاره چي د غلوي (افراط) او تقصير (تفریط) ترمنځ معتدله وي، دا معلومه سول چي "جائر" هغه څوک دی چي يا په افراط کي وي يا په تفریط کي، او دواړه د بدعت لاري دي.

بل ځای الله تعالی ﷻ فرماني: (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ) [آل عمران: ٧٧-٧٨] دا (الله ﷻ) هغه ذات دی چي پر تـا باندې يي (ډير مهم) کتاب نازل کړېدی، چي ځيني آيتونه يي ښکاره معناوي لري چي همدا (آيتونه) دهمدې کتاب بنسټ دی. او يوڅه نور آيتونه يي ښکاره معناوي نه لري. نو هغه کسان چي په زړونو کي يي باطلو ته ميلان وي نو دوی ددې کتاب څخه په هغه آيتونو پسې ځي چي هغه ښکاره معناوي نه لري (او هغه آيتونو ته هيڅ توجه نه کوي چي ښکاره معناوي لري) دا له دې کبله چي په (خلگوکي) فتنه واچوي او له دې کبله چي دمطلبي معنی محض پلټنه وکړي (او خپل قلبي انحراف پکښي پټ کړي، نه دخان پوه کولو په غرض). او (حال دادی) چي په مطلبي معنی باندي يي نه پوهېږي مگر الله ﷻ.

نو دا آيت د هغو کسانو متعلق دی چي دحقه څخه منحرف او اوبښتي دي، ځکه دوی د کتاب متشابه آيتونه تعقيبيوي ددې لپاره چي په دين کي فتنه رامنځته کړي، او دا يوازي د دوی د زړونو د انحراف او د عقولونو د فساد له امله دی، او دا د بدعت کوونکو عمل دی، ځکه دوی د قرآن محکم آيتونه پرېږدي او په متشابه آيتونو ځان اخته کوي.

دا آيتونه د بدعت او د بدعت کوونکو مذمت په اجالي ډول بيانوي، پرته له دي چي د بدعت کوم ځانگړی ډول يا برخه مشخص کړي. بلکي دا عمومي دي، او له دي څخه د هر ډول بدعت مذمت اخستل کيږي.

بل دليل: په حديث شريف کي راځي: (عن العرابض بن سارية السلمي رضي الله عنه قال: وعظنا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ موعظةً، ذرفت منها العيون، ووجلّت منها القلوب، قلنا: يا رسول الله كأنها موعظة مودع فأوصنا، قال: أو صيكم بتقوى الله والسمع والطاعة، وإن كان عبداً حبشياً، فإنه من عيش منكم بعدي فسيرى اختلافاً كثيراً، فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين فتمسكوا بها وعضوا عليها بالنواجذ، وإياكم ومحدثات الأمور، فإن كل محدثة بدعة، وكل

بدعة ضلالة^(۱) زياره: "دعرباض بن سارية السلمي رضي الله عنه خه روايت دی چي نبي ﷺ موږ ته نصيحت وکړي داسي نصيحت يی راته وکړي چي سترگو دهغه خه بهېدل وکړل، او زړونه وېرېدل، موږ ورته وويل اي دالله تعالیٰ رسوله! گواکي دا نصيحت درخصت اخيستلو نصيحت دی نو ته موږ ته و نصيحت وکړه، نبي ﷺ وفرمايل: زه تا سو ته و نصيحت کوم چي دالله ﷻ الخه وېرېږي، او دامير خبري ته غوږ نيسي او اطاعت يي کوي که خه هم حبشي مري وي، ځکه شان دادی که يو څوک ستاسو خه زما وروسته ژوند وکړي نو ژر دی ډير اختلافات به وويني، نو تاسو لازم سی زما دستتو سره او زما دخلفاوو چي پوهان دي اوپر هدايت دي دهغو دستتو سره لازم سی، تاسو په هغه باندي لاس نيوی وکړی او په نواخذ غاښو باندي ټينگ ونيسي، او تاسو ځان وساتي دځانه جوړ سوي امورو خه، ځکه هر دځانه جوړ سوی امر بدعت دی، او هر بدعت گمراهي ده".

دا حديث په صراحت سره بدون تخصيص او استثناء ټول بدعات گمراهي بللې ده اوداسي عموم په نورو احاديثو کي هم راغلی دی، او هيڅ داسي حديث نسته چي داعموم ته تخصيص ورکړي او يوقسم بدعت له دي حکم خه وباسي.

حافظ ابن حجر رحمته الله عليه وايي:

د رسول الله ﷺ دا وينا: **(کل محدثة بدعة)** دايوه شرعي عمومي قاعده ده چي هم په خپل مفهوم کي اوهم په خپل دلالت کي مکمله ده.

دين مکمل هدايت دی، اوس څنگه څوک ضلالة ته په هدايت ويلای سي نبي ﷺ بدعت گمراهي بللي ده او دين هدايت دی، که بيا هم څوک بدعت ددين خه شمېري دا به يا بيخي دحسد انتهاء ته رسيدلی وي او يا به دسره شعور نه لري.

او نور داسي ډير دلائل سته چي دبدعت مذمة ورڅخه معلومېږي.

هر څه چي د بدعت په مذمت کي راغلي دي، لکه د رسول الله ﷺ دا قول: **(کل بدعة ضلالة)** دا ټول عمومي دي اوپه خپل عموم پاته دي، بدعت يوازي مذموم دی، که څه هم بدعت کوونکی يي ښه گڼي.

هغه بدعت چي په شرعي لحاظ مذموم گڼل سويدي، هغه هيڅ تقسيم نه مني، هغه بدعت چي علماء يي تقسيموي يا حسنة او قبيحه ته لکه امام شافعي رحمته الله عليه يا نور علماء نور تقسيمونه پکښي کوي، هغه بدعت په لغوي معنی مراد دی، داغه رکم

۱ رواه أبو داود كتاب السنة/باب في لزوم السنة (۴۶۰۷)

دعمر ﷺ دا قول (نعمت البدعة هذه^۱) ددې ټولوڅخه بدعت لغوي مراد دی، ځکه بدعت دلغة په اعتبارعام دی، او شرعا مطلق مذموم دی هیڅ تقسیم پکښې نسته.

دوهم مطلب :

د بدعت کوونکو پایلي :

د بدعت کولو تاوانونه یوازي د هغه چا پوري محدود نه دي چي بدعت کوي ، بلکي تاوانونه ئي ډیر زیات او متعدي دي، مثلاً: دین ته تاوان رسوي، یعني په دین کي زیادت یا نقصان راولي، چي د مبتدع د بدعت لامله ناپوه او بې خبره کسان د دین د حقیقت په باره کي بې باوره کېږي دانه ورته معلومېږي چي د دین اصليت څه شي دی ؟ چي دغسي حالت د دین د تکمیل ښکاره نقض دی او دین ته لویه صدمه ده، او همدارنگه مسلمانان ټولنه وېشي او اختلافات پیدا کوي بیا به مسلمانان خودبخوده دوه فریقه ویشل کېږي یو برخه به د سنتو متبعين او پیروکاران وي د بدعاتو سره مقابله کوي او بالمقابل بله ډله به د بدعاتو طرفداري او دستتو مخالفت کوي چي به دې سره اسلامي جامعه ډرو وړي ویشل کېږي .

ددې تر څنگ د بدعت کوونکي خپل ځاني اضرار او تاوانونه زیات دي چي ځيني ئي په لاندې ډول دي :

۱ - د مبتدع عمل الله جلاله قبلوي :

کوم اعمال چي الله جلاله بنده څخه قبلوي هغه دوه شرطه لري: اول : دغه عمل کي به اخلاص کوي الله رب العالمين لره. دوهم: دغه عمل به د رسول الله ﷺ په پیروي کي وي .

بدعت کوونکي چي کوم اعمال کوي هغه د رسول الله ﷺ په پیروي کي نه دي ، نو ځکه دده عمل د الله جلاله په نېزد مقبول نه دی ، ځکه حدیث شریف کي راځي : (عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبرَاهِيمَ قَالَ: أَخْبَرْتَنِي عَائِشَةُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ^۲). ژباړه: "چا چي داسي عمل وکړي چي زموږ د امر (سنت) سره برابر نه وي، هغه مردود دی یعني رد دی. " نو د بدعت کوونکي عمل د سنة خلاف دی ځکه قابل قبول نه دی.

۲ - بدعت کوونکی د الله جلاله د حفاظت او هدایت څخه بې برخي کېږي:

بدعت کوونکی چي بدعت کوي د الله جلاله په حفاظت کي نه دی ، بلکي دی خپل نفس ته سپارل کېږي .

۱ رواه البخاري/ کتاب صلوۃ التراویح/ باب فضل من قام رمضان (۱۹۰۶)

۲ رواه مسلم/ باب نقض الأحکام الباطلة .

ځکه الله ﷻ په قرآن کریم کي فرمائي: **(وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)** [آل عمران: ۱۰۱] ژباړه: "هغه څوک چې په الله ﷻ پسي لاس ونيسي، هغه بېله شکه په سمه لاره برابر سويږي."

بل ځای کي الله ﷻ فرمائي: **(وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا)** [آل عمران: ۱۰۳] ژباړه: "تاسو ټول د الله ﷻ په رسي سره لاسونه ټينگ ونيسئ او مه سره جلا کيږئ" دلته د "حبل الله" څخه مراد قرآن، او سنت دی.

الله سبحانه وتعالى په دې آيت کي د کتاب او سنت ټينگ نيول فرض کړي دي. څوک چې په دې عمل کوي، هغه به نجات پيدا کوي؛ او څوک چې منع اړوي، هغه به هلاک کيږي.

کله چې بدعت کوونکي خپل خواهشات او نوي اختراعات د دين په نامه کوي، نو دی دالله ﷻ په دين پوري لاس نيوی نه کوي، چې لاس نيوی نه کوي نو دا کسان د دين سره په مخالفت کي دي، او څوک چې ددين مخالفه وي د هغوی په ارتباط الله تعالی ﷻ فرمائي: **(فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ)** [النور: ۶۳] ژباړه: "نو هغه کسان (منافقين) دي و بيرېري چې (په چل او پټه سره) د پېغمبر ﷺ د امر مخالفت کوي (او کار وړانولو ته ئي ملاوي ترلي وي، البته ددې خبري څخه) چې دوی ته به (په دنيا کښي) فتنه (مصيبت) ورسېږي او یا به ورته (په آخرت کښي) دردناک عذاب ورسېږي".

بدعات او نفساني خواهشات به د خپلو پیروانو سره پاته وي، تر څو چې هغوی هلاک کړي، ځکه بدعت کوونکي د الله تعالی او د رسول ﷺ په لارښوونه عمل نه کوي بلکي دوی هدایت د هغه څه څخه پرته په بل شي کي لټوي کوم چې الله تعالی نازل کړی دی، او د الله تعالی د حکم (امر او نهی) په وړاندي نه تسلیمېږي.

سلف صالحینو خپلو کتابونو کي موږ ته دا نصیحت کړی دی چې له بدعتي خلکو سره مه کښېښئ او مه یې ملتیا کوئ، تر څو د هغوی دقتنې او شر څخه محفوظ پاته سو.

سفیان ثوري رحمه الله فرمائي: څوک چې له بدعتي سره کښېښي، نو له درې حالتونو څخه به خلاص نه وي:

یا به د نورو لپاره فتنه سي، یا به یې په زړه کي داسي څه پيدا سي چې سرې دوزخ ته رسوي، یا به ووايي: قسم په الله، زه د هغه څه پروا نه لرم کوم چې خلگ زما په اړه وایي، زه په خپل ځان باور لرم.

خو څوک چې له الله تعالی څخه بغیر یوه لحظه هم په خپل دين باور وکړي، الله تعالی به دين ورڅخه واخلي.^۱

۳- د الله تعالى څخه ليريوالی:

بدعتي کس چي څومره په خپل بدعت کي زيات کوشش کوي، هغومره له الله تعالى څخه ليري کيږي. ځکه الله تعالى هغه عبادتونه چي په شريعت کي مشروع گرځولي دي لکه واجبات، او مستحبات د دې لپاره دي چي بنده له الله تعالى سره نږدې سي، او څومره چي يو بنده په طاعتونو کي کوشش وکړي او گناهونه پرېږدي، هغومره به له خپل رب سره نږدې سي، خو بدعتي کس داسي عبادت کوي چي الله تعالى نه دی مشروع کړی، او دا عقیده لري چي له دې لاري به الله تعالى ته ځان نږدې کړم، حال دا چي دا بدعتونه الله تعالى منع کړي دي. نو هر څومره چي دا کس د خپل بدعتي عمل زيات کوشش کوي، هغومره له الله تعالى څخه ليري کيږي. ايوب سخياني رحمته الله عليه ويلي دي: «هر کله چي يو بدعتي کس په خپل بدعت کي ډېر کوشش وکړي، له الله تعالى نه به هم هغومره ليري سي.»^۱

۴- بدعتي کس به په دنيا کي ذليل وي او په آخرت کي به د الله تعالى د غضب سره مخ کيږي:

عزت يوازي الله تعالى لره دی، او دالله تعالى د رسول لپاره دی، او د مؤمنانو لپاره دی، لکه څنگه چي الله تعالى فرمائي: **(وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ)** [التقون: ۸] ژباړه: "عزت خو يوازي د الله تعالى، د هغه د رسول او مؤمنينو لپاره دی." نو مسلمان به دومره عزتمن وي څومره چي په دين عمل کوي، او د دين اسلام د حدودو څخه نه وي وتلی.

خو بدعتي کس د دين حدود مات کړي دي، ځکه بدعتي کس په دين کي يا زياتوب کوي يا نقصان راولي، نو له همدې امله بدعتي نه يوازي عزت له لاسه ورکوي، بلکي د ذلت سره به مخ کيږي، او دالله تعالى د قهر مستحق به گرځي. بل ځای الله تعالى فرمائي: **(وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا)** [النساء: ۶۵]. ژباړه: "څوک چي له رسول سره مخالفت وکړي وروسته له هغه چي هدايت ورته بيان سوی وي، او د مؤمنانو د لاري څخه ماسيوا بله لاري خپله کړي وي، نو موږ به هغه هماغې لاري ته پرېږدو چي ده ځان ورته انتخاب کړی وي، او جهنم ته به يې واچوو، او دا(جهنم) بد ځای دی." "

هر څوک چي په دين کي بدعت راولي، د خپل بدعت په اندازه به ذليل وي، که څه هم خلکو ته ځان ډير نېک سپری بښي. خو کله چي د سنت بيرغ پورته يي، او خلگ ټول په سنتو اخته وي، نو بدعتيان ځانونه پټوي.

نو څومره چي حق ښکاره وي، بدعتي خلک پټ وي، او برعکس که حق پټ سي، نو بدعت ښکاره کيږي.

۱ رواه ابن وضاح في كتاب البدع والنهي عنها، ۲۷.

۵- د رسول الله ﷺ له خوا د بدعت کوونکو څخه بېزاري:

رسول الله ﷺ د هغه چا څخه ځان جلا کړی دی چې د سنت څخه منځ اړوي، او دده ﷺ د لارښوونو څخه منحرف کېږي. نبي کریم ﷺ فرمائي: (فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي) ژباړه: "چا چې زما د سنت څخه منځ واړوه، نو هغه زما د امت څخه نه دی."

اوبدعت کوونکی هغه څوک دی چې د سنت لار یې پرې ایښي ده، او خپل خواهش یا د شیطان د وسوسو له امله بدعت ته گرځېدلی دی، نو دا ډول کس د همدې وعید لاندې راځي.

۶- څوک چې بدعت جوړکړي، نو د هغه بدعت گناه او هغه ټوله خلک چې دا بدعت کوي تر قیامته

پوري گناه به یې دده په غاړه وي:

الله تعالی فرمائي: (لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ) [النحل: ۲۵] ژباړه: "دوی به خپل گناهونه په کامله توگه د قیامت په ورځ (په خپلو اوږو باندې) پورته کړي، او د هغو کسانو د گناهونو څخه به هم (څه برخه په خپلو اوږو پورته کړي) کوم چې دوی بېله علمه څخه گمراه کړي وه (چې بېله تحقیقه ئې ددوی خبره منلې وه".

رسول الله ﷺ فرمائي: (عَنِ الْمُنْدَرِ بْنِ جَرِيرٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً، كَانَ عَلَيْهِ وَزْرُهَا وَوَزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ)^(۱). ژباړه: "مندر ابن جریر د خپل پلار څخه روایت کوي: وای دالله رسول ﷺ و فرمائل: څوک چې په اسلام کې یو بد سنت رامنځته کړي، هغه ته به د خپل عمل گناه ورکړل سي او د هغو کسانو گناه به هم ورکړل سي چې تر ده وروسته په دې عمل وکړي، پرته له دې چې د هغوی له گناهونو څخه څه کم سي"

بل ځای د الله رسول ﷺ فرمائي: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى، كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ، كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا))^(۲) ژباړه: "څوک چې د هدایت ښوونه وکړي، نو ده لره به دهغه ټولو کسانو اجر وي چې به

۱ رواه البخاري: باب في ترويج النكاح .

۲ صحيح مسلم/كتاب الزكاة/ باب الحث على الصدقة.

۳ صحيح مسلم/كتاب العلم/باب من سن سنة حسنة او سيئة، ۴/ ۲۰۶ .

دا هدايت پسې سي، او د هغوی د اجرو څخه به هيڅ شی هم نه کمېږي، او څوک چې د گمراهی بنوونه وکړي نو پر ده باندي د هغه ټولو کسانو گناه ده چې په دغه گمراهي عمل کوي، او د هغوی د گناهونو څخه به هيڅ شی هم نه کمېږي."

۷- بدعت کوونکي ته د توبې توفيق نه ورکول کېږي :

د بدعت کولو بل تاوان دادی چې بدعت کوونکي ته د توبې توفيق نه ورکول کېږي؛ يعني ډېر کم داسي پېښېږي چې بدعت کوونکي توبه وباسي، ځکه شيطان ورته بدعت ښايسته کړی وي، او بدعت کوونکي دا بدعت طاعت او د الله تعالی دتقرب(نېږدې والی) سبب ئې گڼي، گناه ئې نه بولي. نو څوک چې داسي عقیده ولري داسي امید نه ورڅخه کېږي چې توبه دي وباسي، مگر که دالله تعالی رحم ورباندي وسي بيا الله تعالی د توبې توفيق ورکوي .

سفیان ثوري رحمه الله فرمائي: «بدعت ابليس ته تر گناه ډير ښه دی؛ ځکه د بدعت څخه خلگ توبه نه کاږي، او دگناه څخه خلگ توبه کاږي». يعني يو کس چې بدعت کوي دا خپل عمل ثواب گڼي گناه يي نه بولي نو ځکه توبه نه پرکاږي .

ابن تیمیه رحمه الله ليکي: چې توبه خلگ د (۲) شیانو لپاره کاږي، يو دا چې دی پوه سي چې دا عمل د گناه عمل دی نو توبه کاږي چې دا عمل ورڅخه پاته سي، بل هغه وخت خلگ توبه کاږي چې يو نیک عمل ورڅخه پاته سي؛ نو الله تعالی ته متوجه سي چې الهي دغه نیک عمل را څخه پاته سویدی بخښه راته وکړه. نو تر هغه چې يو څوک يو بد عمل ښه گڼي، او هغه عمل يي پرې ايښی نه وي هغه توبه نه باسي؛ ځکه دی هغه عمل بد نه گڼي چې توبه وباسي، او يا هغه عمل ور څخه پاته سوی نه دی چې د الله تعالی څخه د هغه توفيق و غواړي، ځکه دی په هغه عمل اخته دی نو توبه نه کاږي^۱.

البته د بدعت کوونکي توبه ممکنه ده او واقع کيدای سي، که الله تعالی هغه ته هدايت وکړي ، او که هغه توبه وباسي، الله به يې توبه قبوله کړي، ځکه د توبې دروازه د هر گناهگار، نافرمانه، او گمراه لپاره خلاصه ده.

د بدعت کوونکي توبه څنگه ده؟

بدعت کوونکي ته په کار ده چې پر دغه عمل پښېښه سي، او تر څنگ ئې دا لازمي ده چې دی به د خپل عمل اظهار او بيان کوي چې دغه عمل د گناه عمل دی، ځکه ده په دغه عمل سره حق پټ کړيوو او هغه مخالفه لاره ئې اختيار کړېوه، ځکه الله تعالی د هغه چا لپاره چې حق پټوي او وروسته توبه کاږي دا شرط کړیدی چې دی به دهغه حق اظهار او ښکاره والی کوي. الله سبحانه وتعالی فرمائي: (إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي

۱ الفتاوى ۹/۱۰ .

۲ الفتاوى ۹/۱۰ .

الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ * إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ. [البقرة: ١٥٩-١٦٠]

ژباړه: بیشکه هغه کسان چي دوی هغه شی پتوي چي موږ نازل کړی دی چي د ښکاره دلائلو او هدايت څخه عبارت دی د هغه څخه وروسته چي موږ هغه د خلکو لپاره په کتاب کښي ښه واضح کړی دی، په دغه کسانو باندي الله ﷻ هم لعنت کوي (د رحمت څخه ئي ليري کوي) او ټول لعنت کوونکي هم ورباندي لعنت غواړي ، مگر هغه کسان د لعنت څخه خلاص دي چي هغوی توبه وباسي او ځانونه اصلاح کړي او هغه څه بيان کړي چي پټ کړي ئي وه، نو په همدغو باندي زه په رحمت سره رجوع کوم او همدا زه ښه توبه قبلوونکی او مهربان یم .

خاتمه

د بدعت کوونکي گناه د هغه چا له گناه څخه زیاته ده چي حق پتوي؛ ځکه حق پتوونکی حق پتوي، خو بدعت کوونکی هم حق پتوي او هم د هغه خلاف عمل تر سره کوي. نو لومړی باید بدعت کوونکی پوه سي چي هغه څه چي کوي بدعت دی، بیا باید سنت وپیژني، عمل ورباندی وکړي او بیا د خپل توان په اندازه خلکو ته د بدعت فساد ښکاره کړي، او لاس ځيني واخلي، او د رسول الله ﷺ لار تعقیب کړي، ترڅو د بدعت پردې لېري سي او د سنت لمر ورڅخه وځلېږي.

محترمو لوستونکو!

انسان باید دا خپل ژوند د سنت نبوي ﷺ مطابق جوړ کړي او هر قسم شک، شبهاتو، بدعاتو، او خرافاتو څخه ځان ليري کړي، ځکه بدعت یو داسي گناه ده چي انسان بیا توبه نه پر کاږي، ځکه دی خو بي ددين په نامه کوي دين بي گني، او گناه يي نه بولي، نو بیا توبه څنگه پر وکاږي!!؟

مؤمن مسلمان لره لازمه ده چي خپله زندگي د سنتو سره برابره کړي، د مبارک ﷺ ژوند مطالعه کړي د هغه سیرت او صورت په ځان کي راوړي، د صحابه کرامو تگ لاره ځانته معلومه کړي او په هغه باندي خپله زندگي جوړه کړي، باید د حق لار وپېژني او هغه د ځان لپاره اختیار کړي، دا خپل عمل ته باید هر څوک متوجه سي چي پر غلطه لار خو به نه یم روان! د مبارک ﷺ د ستومخالفه عمل خو به مي نه يي اختیار کړی! ځکه شیطان موږ ته د غلطو اعمالو ښایسته کولو کوښښ کوي؛ نو موږ باید متوجه سو د شیطان لار ځان ته اختیار نه کړو، او هغه ټول اعمال پرېږدو چي د نبی ﷺ د مبارکو سنتو مخالفت پکښې وي، او دالله ﷻ څخه توفیق و غواړو چي د باطلو لارو څخه مو وساتي، او پر حق مو برابر کړي، دبدعاتو خرافاتو لاري جهنم ته تللي دي، باید په کلکه ځان ورڅخه وساتو.

په آخر کي دالله ﷻ څخه خواست کوم چي الله ﷻ دي مو پر حقه لاره چي د نبی کریم ﷺ سنت طریقه او لاره ده برابر کړي دباطلو ټولو لارو څخه دي مو الله ﷻ وساتي. آمین

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمين

سپارښتني/وړاندیزونه

۱: علماو ته سپارښتنه:

دیني علماء دي د سنت او بدعت اړوند موضوعات په منبر او ترجمو کي وعوامو وپرونو ته بیان کړي، او په دې بخش کي دي زیاته توجه وکړي مقالې دي ورباندي ولیکي خلگو ته دي د سنت عملي کولو اهمیت او د بدعاتو کولو تاوانونه او پایلي بیان کړي تر څو ټولنه اصلاح سي او فساد له مینځه ولاړ سي .

۲: د اسلامي نظام مسؤولینو ته:

د اسلامي نظام باصلاحیته اداري او مقامات دي د سنت او بدعت اړوند سیمنارونه تیار کړي، علماؤ ته دي ددې اړوند موضوعات وسپاري، او خپل ما تحت اولس دي د سنت عملي کولو ته وهڅوي او د بدعاتو کولو څخه دي ئي وپيروي .

۳: وټولني ته:

و ټولي ټولني ته په کار ده چي د علماء څخه د سنت او بدعت اړوند معلومات و غواړي سنت او بدعت دي ور څخه زده کړي او بیا دي هر سنت په خپل ځان کي عملي کړي او د هر رنگه بدعت څخه دي ځانونه وساتي .

مأخذه

١ : القرآن الكريم .

٢ :بخاري،محمد بن اسماعيل،(٢٥٦)، الجامع المسند الصحيح، (١) دار طوق النجاة.

٣ :الطبري،محمد بن جرير،(٣١٠)، تفسير الطبري، (١)، دار هجر .

٤ :عزيز، سلطان عزيز، (- - -)، عزيز التفاسير، (٦)، دار الكنوز العالمية .

٥ :مسلم، مسلك بن الحجاج، (٢٦١)، المسند الصحيح، (- - -)، دار احياء التراث العربي.

٦ :ابوداؤد،سليمان بن الاشعث، (٢٧٥)، سنن ابي داؤد، (- - -)، المكتبة العصرية صيدا.

٧ :ترمذي،محمد بن عيسى، (٢٧٩)، الجامع الكبير، (- - -) دار الغرب الاسلامي.

٨ :محبة الرسول، عبدالرءوف محمد عثمان، (- - -) محبة الرسول بين الاتباع والابتداع،

(١)، رئاسة إدارة البحوث العلمية — الرياض .

٩ :اعتصام، ابراهيم بن موسى، (- - -)، الاعتصام، (- - -)، دار الفكر العربي .

١٠ :ابن تيمية، احمد بن عبدالحليم، (- - -)، مجموع الفتاوى، (- - -) .

